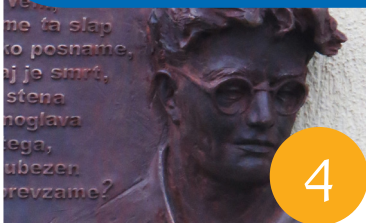

SMER NADALJNJEGA RAZVOJA
OBČINE BLOKE JE ZAČRTANA

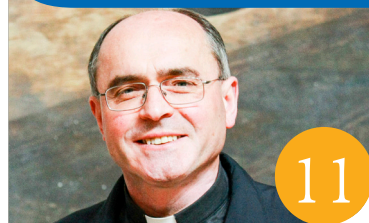
GRADIM ŽIVLJENJE Z
DRZNIMI SI UPI

OB STOTI OBLETNICI ZAČETKA
PRVE SVETOVNE VOJNE

Z BLOK V VEČNO MESTO

Bloški korak

glasilo občine Bloke
januar 2015
letnik 16 | številka 1
cena: brezplačno | 2 € | 4 €

Pogumno v leto 2015!

Župan, Jože Doles

Izteka se leto 2014, ki si ga bomo zapomnili kot volilno leto. Kandidati za prevzem najrazličnejših položajev v državi in v evropski skupnosti so nas v volilnih kampanjah prepričevali, da bodo zaustavili negativne trende ter nas popeljali v boljšo prihodnost. Kljub številnim obljubam se še naprej srečujemo z varčevalnimi ukrepi, brezposelnostjo ter zniževanjem življenjskega standarda.

Ker podobno stanje traja že več let, je več kot očitno, da rešitve ne moremo pričakovati le od drugih, ampak se moramo opreti tudi na lastne moči. Vsak posameznik lahko veliko prispeva že s

pozitivnim, konstruktivnim in odgovornim odnosom do dela in do ljudi okrog sebe ter na ta način zaustavlja tiste, ki netijo nezadovoljstvo. Vstopamo v leto negotovosti, a moramo kljub temu pokazati več optimizma, ne le da tarnamo, da je vse slabo. Vsak zase mora sprejeti odločitev, da je probleme potrebno razrešiti ne glede na to, kdo jih je ustvaril.

Vsem Bločanom in Bločankam želim mirne in blagoslovljene božične praznike, v prihajajočem letu pa čim več sreče, zdravja in zadovoljstva v vaših družinah. Hkrati pa vam čestitam ob državnem prazniku, dnevu samostojnosti in enotnosti.

Smer nadaljnjega razvoja občine Bloke je načrtana

ZA NAMI SO LOKALNE VOLITVE, NA KATERIH SMO ZA NASLEDNJA ŠTIRI LETA IZVOLILI ŽUPANA IN ČLANE OBČINSKEGA SVETA. OB TEJ PRILOŽNOSTI SE ZAHVALJUJEM VSEM VOLIVCEM, KI SO ZAUPALI SVOJ GLAS ZA MOJ ŽE PETI ZAPOREDNI MANDAT. ZAGOTAVLJAM VAM, DA BOM TUDI V NASLEDNJIH ŠTIRIH LETIH SKRBEL ZA ENAKOMEREN RAZVOJ IN BLAGINJO VSEH PREBIVALCEV OBČINE BLOKE. OB NASTOPU NOVEGA ŠTIRILETNEGA OBDOBJA JE PRAV, DA SI ZASTAVIMO AMBICIOZEN, PA VENDAR REALNO IZVEDLJIV PLAN RAZVOJA, KI GA PREDSTAVLJAM V NADALJEVANJU TEGA PRISPEVKA. V LETOŠNJI PREDVOLILNI KAMPANJI VERJETNO NI BIL DELEŽEN USTREZNE POZORNOSTI.

ZAGOTOVITEV USTREZNIH POGOJEV ZA ZAGON IN OŽIVITEV GOSPODARSTVA TER ODPIRANJE NOVIH DELOVNIH MEST

Na to temo je bilo v naši državi pa tudi na Blokah v zadnjih letih izrečenih ogromno idej, pa tudi obljub. Kljub temu se gospodarski položaj v državi ni kaj pomembno izboljšal. Nič kaj rožnato ni bilo tudi stanje na Blokah. Na našo veliko srečo je pred kratkim prišlo do prevzema podjetja Novolit d.o.o. iz stečaja, in sicer je prevzem izvedlo podjetje JUB iz Dola pri Ljubljani. Prepričan sem, da bo to podjetje nadaljevalo tradicijo podjetja Novolit ter ostalo nosilec razvoja in največji delodajalec na območju naše občine.

Še naprej si bomo prizadevali v smeri, da bi čimprej zaživela tudi nova podjetniška cona v Velikih Blokah. Občina Bloke je v preteklih letih že zgradila potrebno infrastrukturo, ki poteka od naselja Velike Bloke do nove podjetniške cone. V ta namen smo zgradili novo čistilno napravo v naselju Velike Bloke, na katero se bodo lahko priključila tudi novonastala podjetja v tej coni. Do nje smo pripeljali tudi vse ostale komunalne vode, in sicer vodovod, kanalizacijsko omrežje za odpadne in meteorne vode ter obnovili dostopno cesto. V nadaljevanju bo omenjene komunalne vode in izgradnjo ustreznih cest potrebno zgraditi še znotraj cone. To investicijo bo možno realizirati le v sodelovanju z lastniki zemljišč v tej podjetniški coni, zato pričakujem, da bo med občino Bloke in lastniki čimprej dosežen usrezen dogovor, ki bo podlaga za izvedbo teh del. Z realizacijo tega projekta se bodo vsekakor odprle nove priložnosti za ustanovitev novih podjetij ter posledično za odpiranje novih delovnih mest na Blokah.

POSODOBITEV IN RAZŠIRITEV VRTCA

Pred leti smo že izvedli obnovo prostorov, v katerih trenutno deluje vrtec. Rekonstrukcija je potekala v razpoložljivih prostorih ter na podlagi takratnih potreb. Tako smo zgradili dvoodelčni vrtec. Zaradi spremembe financiranja in življenjskega sloga pa se je delež vključenosti otrok v vrtec z leti hitro povečeval. Vrtec v Novi vasi je postal pretesen. Na občini Bloke smo se v dogovoru z os-

novno šolo na nastalo situacijo hitro odzvali. V preteklih letih smo zato začasno usposobili dodatne prostore vrtca kar na odru stare telovadnice, en oddelek pa se trenutno nahaja v prostorih osnovne šole. Na ta način smo vsem otrokom iz območja naše občine omogočili mesto v domačem vrtcu. Zavedamo pa se, da prostori niso zgrajeni v taki kvaliteti kot v novih vrtcih, ki so bili zgrajeni v zadnjem obdobju. Zaradi navedenih razlogov načrtujemo posodobitev prostorov vrtca, ki jo želimo izvesti v tem mandatnem obdobju. Na ta način bomo tudi našim najmlajšim omogočili najboljše pogoje za delo in osebni razvoj.

IZBOLJŠANJE POGOJEV ZA KREPITEV IN RAZVOJ TURISTIČNE PONUDBE

V preteklosti smo na Blokah izvedli številne uspešne projekte, s katerimi smo ustvarili ugodne pogoje za nadaljnji razvoj te gospodarske panoge. Zgradili smo novo večnamensko dvorano Bloški smučar, v njej je svoje mesto dobila tudi stalna muzejska razstava bloškega smučarja. V sodelovanju z društvi že več let uspešno promoviramo tudi tekaške proge, ki obiskovalcem na najboljši možni način predstavijo lepoto Bloške planote v zimskem ob-

dobju. Vso navedeno ponudbo je potrebno povezati še z gostinsko ponudbo. Na ta način bi Bloke lahko postale prepoznavna in zanimiva turistična destinacija tudi v zimskem času.

Veliko neizkoriščenih možnosti imajo Bloke tudi pri oblikovanju turistične ponudbe v letni sezoni. Ponudba se bo krepila predvsem v povezavi z Bloškim jezerom. Na tem območju je občini Bloke skupaj s ponudnikom turistične ponudbe podjetjem Hija d.o.o. uspelo razviti izjemno zanimivo turistično destinacijo. Povečan obisk turistov pred nas postavlja nove zahteve. V naslednjih letih bo na tem območju potrebno izboljšati prometne povezave, povečati parkirne površine ter obogatiti turistično ponudbo. Izvedli bomo tudi vse potrebne ukrepe, da preprečimo morebitno onesnaževanje vode v Bloškem jezeru. V ta namen načrtujemo izgradnjo kanalizacijskega omrežja za odpadne vode, ki bo zaključena s čistilno napravo. Vse navedene investicije bi predstavljale pomembno izboljšanje pogojev za še hitrejši razvoj turistične ponudbe, povečan obisk turistov ter posledično priložnost za nova delovna mesta.

IZGRADNJA KOMUNALNEGA OBJEKTA

Na občini smo se že v začetku poslovanja odločili, da bomo za upravljanje in vzdrževanje občinske infrastrukture skrbeli kar sami. V ta namen smo v skladu z zakonskimi možnostmi ustanovili režijski obrat, ki skrbi za upravljanje, vzdrževanje pa poteka v sodelovanju s pogodbenimi partnerji. Tak način upravljanja in vzdrževanja občinske infrastrukture se je v letih od začetka pa do danes pokazal kot zelo učinkovit in pregleden, pa tudi bistveno cenejši od upravljanja preko javnih podjetij. Takšno upravljanje in vzdrževanje pa občino postavlja pred bistveno večjo odgovornost. Te odgovornosti se ne bojimo, pa tudi sicer so vse naloge opravljene hitro, kvalitetno in transparentno. Da bi bil tak način upravljanja dolgoročno stabilen, bo občina zgradila še primerno velik komunalni objekt, ki bo služil predvsem za potrebe skladiščenja potrebnih materialov za vzdrževanje, ter garažni prostor za spravilo razne opreme in strojev za vzdrževanje. Komunalni objekt bi lahko služil tudi kot zbirni center za zbiranje kosovnih in nevarnih odpadkov.

UREDITEV OBČINSKEGA

SREDIŠČA

Občina Bloke je že pred več leti od KGZ Cerknica odkupila prostore bivše mlekarne v Novi vasi s pripadajočim zemljiščem. Kmalu po nakupu smo ugotovili, da objekt ni smiselno obnavljati, zato smo ga porušili, prostor pa predvideli za nove projekte. Pri projektiranju novega večnamenskega objekta smo kasneje naleteli na ovire, saj se upravljavalec državne ceste – Direkcija za ceste RS, z nameravano gradnjo ni strinjal. Predlagali so, da bi bilo predhodno potrebno razrešiti tudi križišče dveh državnih cest. Zadeva kasneje zaradi kadrovskih sprememb na direkciji ni bila realizirana. Želimo si, da bi v naslednjem mandatu razrešili tudi ta odprta vprašanja ter občinskemu središču vdahnili novo vsebino, s čimer bi Bloke postale še bolj prepoznavne.

V naslednjem mandatnem obdobju pa bomo poleg navedenih večjih projektov nadaljevali z

našimi ustaljenimi aktivnostmi na področju obnove občinskih cest, javnega vodovoda, javne razsvetljave ter širitve kanalizacijskega omrežja. Skrbeli bomo tudi za dobro sodelovanje z javnimi zavodi v občini in izven nje, podpirali bomo delovanje vseh društev, dobrega sodelovanja pa si želimo tudi z vaškimi odbori in vsemi prebivalci občine Bloke. Prepričan sem, da bomo skupaj z vami zmogli za Bloke in tukajšnje prebivalce narediti še veliko dobrega.

Vsem Bločanom in Bločankam ter ostalim prejemnikom Bloškega koraka ob dnevu samostojnosti in enotnosti iskreno čestitam ter želim blagoslovljene božične praznike. V prihajajočem novem letu 2015 pa vsem želim mnogo sreče, zdravja in osebnega zadovoljstva.

Župan Jože Doles

Pomoč za starejše občane

V skrbi za starejše občane imamo v občini Bloke organizirano pomoč na domu. Delo vodi in koordinira Center za socialno delo Cerknica. Področje občine Bloke pokriva ena delavka za neposredno socialno oskrbo uporabnikov.

Pomoč na domu vsebuje socialno oskrbo na domu, ki je namenjena upravičencem, ki imajo zagotovljene bivalne in druge osnovne pogoje za bivanje na svojem domu in potrebujejo občasno pomoč. Gre za različne oblike organizirane pomoči in opravil, v obsegu največ 20 ur tedensko.

Upravičenci do pomoči na domu so:

- osebe stare nad 65 let,
- osebe s statusom invalida,
- druge invalidne osebe, ki jim je priznana pravica do tuje pomoči in nege,
- kronično bolne osebe in osebe z dolgotrajnimi okvarami zdravljenja.

Storitev pomoči na domu obsega pomoč pri temeljnih dnevniških opravilih, gospodinjsko pomoč in pomoč pri ohranjanju socialnih stikov.

Cena storitve pomoči na domu znaša za porabnike 5,00 evrov. Razliko v višini 13,00 evrov subvencionira Občina Bloke. V tej storitvi lahko porabniki naročijo tudi kosilo. Kosila pripravljajo v Osnovni šoli Toneta Šraja Aljoše, cena pa je 3,63 evra.

Za nudenje storitve pomoči na domu se občani obrnejo na Center za socialno delo Cerknica tel. 70 50 400.

Druga oblika pomoči pa je dostava kosila. Cena kosila skupaj z dostavo znaša 4,88 evra. Za dostavo kosila se naročite v Osnovni šoli Toneta Šraja Aljoše tel. 70 98 014.

Jožica Anzeljč, Občina Bloke

Uvodnik

Stane Jakopin, urednik

Med nas je spet prišel ta čarobni božični čas in z njim, kot je že ustaljena navada, tudi nova številka glasila Bloški korak.

Leto 2014 nam je prineslo veliko dobrega, doživeli pa smo tudi nekaj manj prijetnih izkušenj.

Tako si bomo to leto zapomnili po ekstremnih vremenskih ujmah, ki so nas doletele v februarju v obliki žledoloma, v novembru pa v obliki poplav.

Leto, ki se poslavlja, pa je bilo nedvomno tudi leto volitev, saj smo se na volišča odpravili kar trikrat. Vsi smo meli priložnost sodelovati pri izvolitvi evropskih, slovenskih in občinskih vodilnih struktur.

V obdobju od zadnje izdaje našega glasila se je na Blokah marsikaj dogajalo. V Bloškem koraku, ki ga pravkar prebirate, smo se s sodelavci trudili fotografirati in zabeležiti čim več dogodkov.

Tako vam med drugim sporočamo, da sta bila v času praznovanja občinskega praznika pohod na Blošček in Mihaelov sejum. Lahko si ogledate rezultate zadnjih lokalnih volitev in kdo so tisti posamezniki, ki so bili izvoljeni v najvišje organe občine Bloke. Poročamo vam tudi o odkritju spominskega obeležja našega literarnega umetnika Ivana Čampe, po katerem je dobila ime krajevna knjižnica v Novi vasi.

Verjetno že veste, da imamo na Blokah kar tri kandidate, ki se odločajo za duhovniški poklic. Diakonsko posvečenje je v mesecu maju že prejel gospod Aljaž Kraševac z Jeršanovega, župnija Sveta Trojica. O tem smo že poročali. V tem izvodu glasila vam predstavljamo diakonsko posvečenje gospoda Blaža Dobravca iz Velikih Blok, župnija Bloke, ki je bilo v stolnici v Ljubljani. Oba omenjena gospoda bosta verjetno prihodnje leto pela vsak svojo novo mašo. To bosta nedvomno velika dogodka za našo občino in obe bloški župniji.

Poleg naštetega pa smo vam v tokratni izdaji pripravili tudi ostale redne vsebine.

Ob zaključku leta je prav, da se vam vsem, spoštovane bralke in spoštovani bralci, zahvalim za zvestobo Bloškemu koraku, ker ga radi vzamete v roke in radi prebirate. Moja še prav posebna zahvala pa je vsekakor namenjena vsem sodelavcem, ki kakorkoli pripomorete pri ustvarjanju tega glasila, saj bi bil Bloški korak brez vas pusto uradno občinsko glasilo. Prepričan sem, da si bomo ostali zvesti tudi v prihodnje.

Na štefanovo 26. decembra praznujemo dan samostojnosti in enotnosti. Na ta dan obeležujemo razglasitev rezultatov plebiscita, ki je potekal 23. decembra 1990. Na njem je skoraj 95 odstotkov udeleženih državljanov na vprašanje »Ali naj Slovenija postane samostojna in neodvisna država?« odgovorilo pritrdilno, s čimer se je začela osamosvojitve Slovenije. Mogoče bi bilo prav, da na ta dan prav vsak izmed nas nekoliko razmisli o domovini, samostojnosti, enotnosti. Kaj lahko jaz kot posameznik pripomore k enotnosti, ohranitvi samostojnosti in razvoju moje domovine?

Spoštovani, ob državnem prazniku dnevu samostojnosti in enotnosti vam iskreno čestitam z željo, da bi skupaj uspeli čim bolj enotno ohraniti samostojno domovino Slovenijo.

Želim vam blagoslovljen božič, lepe novoletne praznike, v novem letu pa predvsem zdravja, ljubezni, miru in obilo uspehov. Srečno!

Ivan Čampa – stoletnica rojstva – 15. 11. 1914 – 15. 11. 2014

Gradim življenje z drznimi si upi

ENOTA KNJIŽNICE V NOVI VASI JE LETA 2008 OB ODPRTJU PRENOVLJENIH PROSTOROV DOBILA IME PO PESNIKU, PISATELJU IN PREVAJALCU, DOMAČINU IVANU ČAMPI, ROJENEMU V NEMŠKI VASI. LETOS MINEVA STO LET OD NJEGOVEGA ROJSTVA.

Ivan Čampa se razgleduje po Bloški planoti, ki mu je bila tako ljuba.

Na predvečer stote obletnice rojstva je Knjižnica Jožeta Udoviča Cerknica skupaj z Občino Bloke pripravila slavnostno prireditev. Povezovala jo je Martina Zakrajšek, vodja knjižnice v Novi vasi.

Ob tej priložnosti je bilo odkrito spominsko obeležje, delo akademske kiparke Milene Braniselj, s pesnikovo podobo in mislijo:

*Saj vem, da me ta slap lahko posname,
a kaj je smrt, kaj stena strmoglava
za tega, ki ljubezen ga prevzame?*

Župan Jože Doles je poudaril pomen Ivana Čampa za Bloke, njegovo navezanost na domačo pokrajino in bloško govorico, ki ga je spremljala vse življenje, in povzel: »S spominskim obeležjem smo poskrbeli, da bo Ivan Čampa med nami živel tako dolgo, kot bodo živele Bloke.«

Ivan Čampa je bil med pobudniki ustanovitve Literarnega kluba z založbo. Veliko je prijateljeval tudi z Rikom Debenjakom, ki je ilustriral in opremil Mlin v grapi in zbirko sonetov Šotor v zatišju. Ivan Čampa se je leta 1941 z družino preselil iz Ljubljane na Bloke. Predal se je zemlji in bil v sožitju z naravo. Na sprehodih z Rikom Debenjakom in kasneje Bogomirjem Magajno je šel velikokrat do »srčne skale«, kjer je dobil je navdih za marsikateri verz.

Božidar Debenjak je nanizal nekaj spominov iz otroštva na očeta in člane Literarnega kluba, predvsem Jožeta Dularja, Bogomirja Magajno in Jožeta Kastelica.

Čampovo življenje in delo ter vztrajnost in predanost literarnemu ustvarjanju, pomen njegovih del v slovenski književnosti je skozi diaprojekcijo obširno in nazorno prikazala Marija Hribar, direktorica Knjižnice Jožeta Udoviča Cerknica.

Učenci OŠ Toneta Šraja Aljoše so z recitacijo približali Čampovo pesniško govorico in upri-

Župan Jože Doles in direktorica knjižnice Marija Hribar odkrijeta spominsko obeležje.

zorili odlomek iz njegove najbolj znane povesti o družini čotastega mlinarja Matica z naslovom Mlin v grapi. France Škrabec je skušal določiti lokacijo dogajanja povesti in sklenil: »Ne moremo z gotovostjo določiti kraja, vsekakor pa je najbolj verjetno, da je bil mlin v bližini izvira Iške, kar nakazujejo tudi ilustracije v knjigi.«

Mešani pevski zbor Kulturnega društva Bloke je zapel Čampovo Skrivnost ob ribniku, ki jo je uglasbil Srdjan Ribarović.

Prišli so tudi Čampovi sorodniki. Hči Melita Čampa je bila še posebej ganjena, da se Ivan Čampa ohranja med mladino. Zahvalila se je z besedami: »Bločani, vesela sem, da ohranjate spomin na Ivana Čampa in da živi v vaših srcih.«

Knjižnica v svoji domoznanski zbirki hrani tudi njegova dela in objave del v revijah in časopisu, kjer je poleg pesmi in povesti objavljala tudi literarne kritike in knjižne ocene. Malokdo ve, da je Ivan Čampa za skromne honorarje objavljala tudi uganke. Svoja dela je podpisoval tudi s psevdonimi Bločan, Vane Betkin, France Zanoškar. Marija Hribar je zbrala in uredila prispevek k bibliografiji Ivana Čampa, ki je objavljen tudi na spletni strani knjižnice (http://www.kjuc.si/download/bibliografije/Bibliografija_Ivan_Campa.pdf).

Ob stoletnici rojstva je izšla tudi publikacija o Čampovem življenju in literarnem delu. Pripravila jo je Marija Hribar, oblikoval pa Simon Korenjak.

Vabljeni na razstavo o življenju in delu Ivana Čampa v knjižnico v Novi vasi.

Martina Zakrajšek

Pesnikova hči gospa Melita Čampa se je zahvalila Bločanom.

KOLENDAR ODVOZA ODPADKOV V OBČINI BLOKE ZA LETO 2015

JANUAR	E10	1/3/2015
	E8	1/7/2015
	M10	1/15/2015
	M8	1/21/2015
	E10	1/29/2015

JULIJ	M10	7/2/2015
	M8	7/8/2015
	E10	7/16/2015
	E8	7/22/2015
	M10	7/30/2015

FEBRUAR	E8	2/4/2015
	M10	2/12/2015
	M8	2/18/2015
	E10	2/26/2015

AVGUST	M8	8/5/2015
	E10	8/13/2015
	E8	8/19/2015
	M10	8/27/2015

MAREC	E8	3/4/2015
	M10	3/12/2015
	M8	3/18/2015
	E10	3/26/2015

SEPTEMBER	M8	9/2/2015
	E10	9/10/2015
	E8	9/16/2015
	M10	9/24/2015
	M8	9/30/2015

APRIL	E8	4/1/2015
	M10	4/9/2015
	M8	4/15/2015
	E10	4/23/2015
	E8	4/29/2015

OKTOBER	E10	10/8/2015
	E8	10/14/2015
	M10	10/22/2015
	M8	10/28/2015

MAJ	M10	5/7/2015
	M8	5/13/2015
	E10	5/21/2015
	E8	5/27/2015

NOVEMBER	E10	11/5/2015
	E8	11/11/2015
	M10	11/19/2015
	M8	11/26/2015

JUNIJ	M10	4.6.2015
	M8	6/10/2015
	E10	6/18/2015
	E8	6/24/2015

DECEMBER	E10	12/3/2015
	E8	12/9/2015
	M10	12/17/2015
	M8	12/23/2015
	E10	12/31/2015

PODROČJA POBIRANJA:

8	Velike Bloke, Ulaka, Nova vas, Fara
10	Hribarjevo, Rožanče, Sleme, Sv.Trojica, Lovranovo, Jeršanovo, Malni, Ograda, Zales, Bočkovo, Mramorovo pri Pajkovem, Andrejčje, Hiteni, Pajkovo, Polšeče, Zavrhl, Štorovo, Ravnik, Gradiško, Lepi Vrh, Škufče, Lahovo, Kramplje, Volčje, Nemška vas, Sv. Duh, Škrabče, Zakraj, Godičevo, Strmca, Mramorovo pri Lužarjih, Radlek, Veliki Vrh, Runarsko, Benete, Studenec, Ravne, Topol, Hudi Vrh, Metulje, Glina, Studeno

M	Mešani komunalni odpadki = ostanek odpadkov po ločevanju
E	Embalaza (plastična, kovinska in sestavljena)

Zbirni center Cerknica:

- ponedeljek: zaprto
- torek: v poletnem času od 12.00 do 18.00
v zimskem času od 11.00 do 17.00 ure
- sredo, četrtek, petek od 8.00 do 15.00 ure
- sobota: od 08.00 do 12.00 ure
- nedelja in prazniki: zaprto

Zbirni center Stari trg pri Ložu

- torek: od 08.00 do 14.00 ure
- četrtek: v poletnem času od 12.00 do 18.00 ure
v zimskem času od 11.00 do 17.00 ure

JP Komunala Cerknica d.o.o.,

- Notranjska cesta 44, 1380 Cerknica,
- tel.: 01 709 79 10,
- e-pošta: komunala-cerknica@siol.net,
- www.komunala-cerknica.si

Mihaelov sejem 2014

Lepo vreme je že v zgodnjih dopoldanskih urah privabilo množico radovednežev.

Že sedmi Mihaelov sejem je bil letos zaznamovan z izredno lepim in toplim vremenom, z največ stojnicami doslej in z veliko obiskovalci. Po tradicionalnem uvodu z zapravljivčki in povorko je pred kulturnim programom vse zbrane pozdravil in nagovoril župan občine Bloke gospod Jože Doles. Opozoril je na pomembnost sejma, katerega začetki segajo v leto 1366; takrat je bila ustanovljena fara Bloke. Sejem je ponovno zaživel zaradi komercialnega pomena in povezovanja prebivalcev. Bločan je bil vedno dober trgovec, to dokazuje tudi dandanes. Župan je izpostavil tudi vse bolj popularne in zaželene bio in eko pridelke, tudi teh na sejmu ni manjkalo, saj imamo

na Blokah vse pogoje za pridelavo prav tovrstnih produktov. Tudi letos smo lahko spremljali otroško folklorno skupino OŠ Toneta Šraja Aljoše Mal'nčk' pod mentorstvom učiteljic Petje Ilejšič in Martine Ivančič. Na harmoniki jih je spremljal Viktor Jerič. Tudi predsednica Območne obrtne zbornice gospa Marija Braniselj je na sejmu opazila veliko skupnega dela in vloženega truda. Sledila je odrska predstavitev uprizoritve »frehtanja« avtorja Roka Petriča, izvedla jo je Folklorna skupina Bloke.

Množice skupinic, družin, parov in posameznikov so si popoldne lahko vzele čas za

razmislek o nakupu in si vmes lahko ogledale še western tekmovanje, in sicer državno prvenstvo za Siqha na Ranču Bloke. Dišalo je tudi po sveže pripravljenih dobrotah pred novozgrajeno večnamensko dvorano Bloški smučar, kjer so domači bloški kuharski mojstri pripravili prave specialitete tudi še za tako zahtevnega jedca. Proti večeru smo se lahko družili ob zvokih narodnozabavne glasbe in se tudi zavrteli. Za odlično glasbo in vzdušje je poskrbel ansambel Veseli svatje.

Tekst in foto: Ana Jakopin

Bloški mešetar Polde je obiskovalce ob koncu kulturnega programa nasmejäl do solz.

Gospa Narin, Ilirska Bistrica: Na sejmu mi je zelo všeč, še posebej zaradi odličnih vremenskih razmer. Odločila sem se, da pridem zaradi mnenja prijateljev, ki so že bili na sejmu. Prišla sem že prejšnji teden, toda sejem je bil zaradi slabega vremena na žalost prestavljen. Ta teden sem zopet tu in ni mi žal. Prinesla sem fižol, česen, čebulo in med z naše kmetije. Vse bralce Bloškega koraka lepo pozdravljam in upam, da se naslednje leto zopet srečamo na Mihaelovem sejmu.

Kot lahko vidimo, so se prodajalci še posebej potrudili pri okrasitvi in ustvarjanju sejemskega vzdušja na stojnicah.

Gospod Belaj, Sajevec: Letos sem na Mihaelovem sejmu prvič. Pred nekaj leti sem se v rokodelskem centru v Ribnici začel učiti izdelave krošenj in košar. Odločil sem se, da preko predstavitve izdelave košar in krošenj pokažem pravo vrednost izdelkov in še koga navdušim za obrt, poleg tega pa še kakšen izdelek prodam in se družim z mimoidočimi. Danes je res lep dan in tu je res prijetno vzdušje.

MIHAELOV SEJEM V SLIKI

Nadaljevanje na naslednji strani.

**Rok za oddajo člankov za naslednjo številko
Bloškega koraka je ponedeljek, 2. marec 2015.**

Tudi Blok v no

V ČASU MED 7. IN 9. NOVEMBROM JE PRIŠLO ZARADI EKSTREMNO VELIKIH KOLIČIN DEŽJA V ZELO KRATKEM ČASU DO IZREDNO VISOKIH VODOSTAJEV POPLAVNIH VODA PO VSEJ SLOVENIJI.

Na Blokah je v noči iz 7. na 8. november v pičlih petih urah padlo kar 145 l/m² dežja, kar je povzročilo, da so bile na vseh poplavljenih območjih na območju občine Bloke presežene stoletne višine poplavnih voda. Že kmalu po polnoči smo bili v štabu civilne zaščite občine Bloke in obeh bloških gasilskih društev obveščeni, da je voda že rekordno prestopila svoje bregove na območju Bočkovega in Malnov, kasneje pa je začelo poplavljeni še območje Velikih Blok, Nove vasi, Fare in Raven. V jutranjih urah so bile poplavljeni in zaradi tega neprevozne občinske ceste Nova vas – Velike Bloke, Nova vas – Hostnik, Nova vas – Topol in Metulje ter Javorščice – Ravne. Za dalj časa pa je bila zaradi poplav neprevozna tudi regionalna cesta Nova vas – Bloška Polica na območju novskega polja. Voda je bila najbolj razdiralna na območju Svete Trojice, saj je valila vse pred seboj in za sabo pustila razdejane struge in uničene ceste.

Skupna bera te razdiralne moči je bila, da je bilo uničenih in poškodovanih preko 5 km občinskih cest, poplavljenih pa po znanih podatkih okrog 15 stanovanjskih in okrog 19 gospodarskih objektov.

Tudi ob tej poplavi so se spet izkazali gasilci s svojo nesebično pomočjo. Približno 30 gasilcev iz obeh gasilskih društev delujočih na območju naše občine je dva dni in dve noči na različne načine pomagalo vsem, ki so jih zaprosili za pomoč. Prav je, da se jim na tem mestu za vso pomoč, ki smo jo bili od njih deležni v času poplav, ponovno iskreno zahvalimo in jim izrečemo vse priznanje.

Očitno je, da bodo ti ekstremni vremenski pojavi vse pogostejši.

e so bile poplavljene vembrskih dneh

Vsi moramo temeljito razmisliti, kako se proti tem vplivom kar najboljše zavarovati. Posebno pozornost bi bilo dobro nameniti poplavnim območjem, pretočnosti strug in ponorom oz. vrtačam. Iz izkušenj sedaj že vemo, da se za kakršno koli nestrokovno človekovo poseganje v ta območja

narava vedno maščuje in nam na koncu izstavi račun brez popustov.

Naj prihodnje leto mine brez neprijetnih vremenskih dogodkov!

Stane Jakopin,
foto: David Hiti in
Stane Jakopin

POROČILO**O IZIDU REDNIH VOLITEV ZA ŽUPANA OBČINE BLOKE**

Občinska volilna komisija Občine Bloke je na svoji seji dne 7. 10. 2014 na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za župana občine Bloke ugotovila sledeče:

I.

Na volitvah dne 5. oktobra 2014 je imelo pravico glasovati 1350 volivcev. Glasovalo je skupaj 893 volivcev ali 66,15 % od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti.

II.

Za volitve župana Občine Bloke je bilo oddanih 893 glasovnic. Ker so bile prazne, ker so bile neveljavne iz drugih razlogov oziroma ker ni bilo mogoče ugotoviti volje volivcev, je bilo 16 glasovnic neveljavnih.

Veljavnih glasovnic je bilo 877.

Kandidata za župana sta dobila naslednje število glasov:

• DOLES Jože	463 glasov	(52,79 %)
• LAVRIČ CASCIO Jože	414 glasov	(47,21 %)

III.

Občinska volilna komisija Občine Bloke je na podlagi 1. odstavka 107. člena Zakona o lokalnih volitvah, ki določa, da je za župana izvoljen kandidat, ki je dobil največ oddanih glasov, ugotovila, da je izvoljen naslednji kandidat:

DOLES Jože, roj. 8. 8. 1956, stanujoč Ravne na Blokah 18, 1385 Nova vas

Št. 040-023/014, Nova vas, 7. 10. 2014

Občinska volilna komisija, Občina Bloke, predsednica Špela Jernejčič, univ. dipl. prav.

POROČILO**O IZIDU REDNIH VOLITEV OBČINSKEGA SVETA OBČINE BLOKE**

Občinska volilna komisija Občine Bloke je na svoji seji dne 7. 10. 2014 na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za člane občinskega sveta občine Bloke ugotovila sledeče:

I.

Na volitvah dne 5. oktobra 2014 je imelo pravico glasovati 1350 volivcev. Glasovalo je skupaj 893 volivcev ali 66,15 % od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti.

II.

Za volitve članov Občinskega sveta Občine Bloke je bilo oddanih 893 glasovnic. Ker so bile prazne, ker so bile neveljavne iz drugih razlogov, oziroma ker ni bilo mogoče ugotoviti volje volivcev, je bilo 17 glasovnic neveljavnih.

Veljavnih glasovnic je bilo 876.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

1. OLGA DOLES	388 glasov
2. ZVONKO GOVEDNIK	267 glasov
3. PETRA KOGEJ	138 glasov
4. IVAN LAH	286 glasov
5. METOD KRAŠEVEC	175 glasov
6. MILENA ŠKRABEC	135 glasov
7. MATJAŽ MODIC	171 glasov
8. FRANCI PINTAR	159 glasov
9. SILVA PERČIČ	150 glasov
10. ŽIGA MODIC	162 glasov

11. ALOJZIJ MAZIJ	266 glasov
12. NASTJA MODEC	153 glasov
13. MATIC JAKOPIN	85 glasov
14. ALOJZIJ KRANJC	83 glasov
15. IZTOK ŠKRLJ	124 glasov
16. ANDREJA MODIC	147 glasov
17. INDIRA DULIČ	214 glasov
18. ANTON DROBNIČ	229 glasov
19. JANEZ KRAŠEVEC	151 glasov
20. MOJCA ULČAR	112 glasov
21. SONJA KRAŠEVEC	115 glasov
22. MILENA ZAKRAJŠEK	183 glasov
23. FRANC MAROLT	175 glasov
24. TANJA KUNC	100 glasov
25. DANIJEL KRAŠEVEC	303 glasov
26. KATJA LAH MAJKIČ	158 glasov
27. MARTINA LAH	232 glasov
28. GREGOR AŽMAN	102 glasov
29. JANA ZAKRAJŠEK	140 glasov

Občinska volilna komisija Občine Bloke je na podlagi drugega odstavka 11. člena Zakona o lokalnih volitvah, ki določa, da so za člane občinskega sveta izvoljeni kandidati, ki so dobili največ oddanih (veljavnih) glasov, ugotovila, da so izvoljeni naslednji kandidati:

1. Olga Doles,
roj. 11. 2. 1961, stan. Ravne na Blokah 18, 1385 Nova vas
2. Danijel Kraševac,
roj. 15. 4. 1973, stan. Velike Bloke 20 A, 1385 Nova vas
3. Ivan Lah,
roj. 6. 6. 1960, stan. Glina 8, 1385 Nova vas
4. Zvonko Govednik,
roj. 10. 10. 1956, stan. Fara 15, 1385 Nova vas
5. Alojzij Mazij,
roj. 9. 10. 1950, stan. Velike Bloke 60 A, 1385 Nova vas
6. Martina Lah,
roj. 13. 7. 1980, stan. Andrejčje 2, 1385 Nova vas
7. Anton Drobnič,
roj. 24. 10. 1968, stanuje Velike Bloke 21, 1385 Nova vas

Št. 040-023/014, Nova vas, dne 7. 10. 2014

Občinska volilna komisija, Občina Bloke, predsednica Špela Jernejčič, univ. dipl. prav.

Pohod na Blošček

V soboto 27. septembra 2014 je v organizaciji Športnega društva Bloke potekal tradicionalni pohod na 1060 m visok Blošček. V prijetnem vremenu je večina udeležencev pohod začela ob 15. uri iz vasi Metulje. Zamudniki pa so se z avtomobili pripeljali do križišča na Vrh gozda (897 m. n. v.) in si tako nekoliko skrajšali pohod. Po vrnitvi na Vrh gozda se je tam nadaljevalo družabno srečanje, na katerem so se nam pridružili tudi pohodniki iz Raven. Pohoda na Blošček se je tako udeležilo skoraj sto odraslih in otrok. Ob klobasah, krompirju iz žerjavice, pijači in harmoniki smo prijetno druženje ob ognju zaključili v poznih večernih urah.

Janez Milavec, ŠD Bloke

Foto Stane Jakopin

Več ko jih imaš, dlje živiš

TO JE ZNANA LJUDSKA MODROST, KI VELJA LE ZA ČAS IN LETA, BREZ ZLONAMERNIH NATOLCEVANJ. MORDA ŠE NISTE VEDELI ALI PA STE MORDA ŽE POZABILI, DA ŽIVI NA OBMOČJU OBČINE BLOKE KAR 1.165 PREBIVALCEV IN DA SE NEKATERI Približujejo že svojim častitim stotim letom. KAR ŠTIRINAJST PA JE MED NAMI TUDI MALIH NADEBUDNEŽEV, KI SO SE ALI PA SE ŠE BODO LETOS RODILI. MED BLOČANI PA SEM S POMOČJO UREJENE OBČINSKE EVIDENCE ZAZNAL, DA ŽIVI NA BLOKAH KAR 31 MOŽ IN ŽENA, KI SO LETOS PRAZNOVALI POMEMBEN JUBILEJ- PETDESET LET ŽIVLJENJA, KI MU NEKATERI PRAVIJO KAR »ABRAHAM«. KAR NEKAJ MLAJEV SE JE ZVRSTILO PRED HIŠAMI SLAVLJENCEV. PRI HIŠI ZVONKA GOVEDNIKA PRI FARI PA STA MLAJ IN LETNICA NA NJEM SPOMINJALA MIMOIDOČE, DA JIH IMA NEKDO V HIŠI ŽE 60. ISKRENE ČESTITKE IN VELIKO ZDRAVJA IN SREČE V PRIHODNJE PA ŽELIMO PRAV VSEM!

Ko je človek mlad, pravijo, da je tudi malo neumen. Ko postaja nekoliko starejši, bi bil rad mlad, vendar je žal prepozno, ker je pameten. Pravijo tudi, da se ljudje rojevamo srečni in svobodni. Pa še kako je to res! Potem pa se nas večina poroči, kar je tudi res!

Zaljubljeni ničesar ne slišijo, v uredništvu Bloškega koraka pa ničesar ne preslišimo. Zatorej!

Že januarja letos so ob praznovanju »abraham« vse najboljše zaželeli Božidarju Žnidaršiču iz Malnov in dvojčici Ireni Kraševci z Jeršanovega, Branku Zalarju iz Ravnika ter Mariji Jakopin in Lidiji Modic iz Velikih Blok.

Franci Marolt: Pri dvajsetih sem razmišljal o družini. Zdaj si želim le še vnuke in dobrošno mero čvrstega zdravja prav vsem!

Februarja: Miljanki Kraševci s Studenca in Bogdanu Martinčiču z Radleka.

Marca: Jožetu Casciu Lavriču iz Nove vasi, Petru Rotu s Studenca in Ramadanu Xhekaj iz Nove vasi.

Aprila: Miri Anzeljc s Studenca in Darku Kranjcu iz Zavrha.

Maja: Vladimiri Premerl z Volčjega in Emilu Zabukovcu iz Nove vasi.

Junija: Andreju Bajžlju iz Metulj, Mirandi

Knava iz Raven, Janezu Koširju z Jeršanovega, Francu Maroltu s Studenca, Iztoku Škrlju s Slemenca in Vesni Murn – Zalar z Gradiškega.

Julija le Andreji Klančar iz Nove vasi.

Avgusta: Verenki Lenarčič z Velikega Vrha.

Septembra: Bojanu Zalarju z Gline.

Oktober: Vojku Klančarju iz Nove vasi.

Novembra: Ireni Beroš iz Velikih Blok, Janezu Kranjcu s Studenega, Martini Kraševci iz Raven, Janezu Milavcu z Velikega Vrha, Dušanki Mikec in Stanki Rebec z Ulake.

Decembra pa še Magdi Ivančič iz Nove vasi.

Emil Zabukovec: Pretirano velikih želja nisem imel nikoli in tudi v prihodnje naj bo tako!

Prvi med slavljenici letnika 1964 je januarja zagledal luč sveta Branko Zalar. Sredi januarja je to bilo. Dan za njim Lidija Modic in le tri dni za Lidijo pa še dvojčka Božidar Žnidaršič in Irena Kraševci. Skoraj čisto na koncu meseca pa še Marija Jakopin.

Najmlajša iz generacije letnika 1964 pa je sredi decembra rojena Magda Ivančič.

Spoštovani slavljenici, naj vam v tolažbo povem, da niso ničesar zamudili tudi tisti, ki so se rodili pred vami ali nekoliko kasneje!

Kajti vemo, da življenje ni lahko, da z leti postaja breme in končno težak tovor. Mar pride starost samo zato, da nam pokvari življenje?

Modri ljudje pa še vedno trdijo, da si z leti pridobimo znanje, izkušnje in modrost. Pa tudi leta! Kar ni nič novega, če se starejši ljudje pritožujejo nad težo let! Med tistimi, ki bi se pritoževali, pa zagotovo ni Vladimirja Turka. Na Blokah, kot tudi v bližnji in daljnji okolici, ga poznamo kot Mirkota s Škrabč, ki mu bomo 25. februarja prihodnje leto zaželeli vse najlepše ob praznovanju stotega rojstnega dne.

Lahko pa se pohvalimo tudi z družinami z veliko otroki. Pri Ponikvarjevih na Lovranovem se lahko pohvalijo kar s sedmimi, pri Premerlovih na Glini in Drobničevih v Velikih Blokah s šestimi, s petimi Hitijevi na Lovranovem itn.

»Čeprav sem se začel nekoliko hitreje starati šele pred nekaj leti, se mi zdi, da je moja mladost že tako daleč, da celo včasih podvomim, če sem bil sploh kdaj mlad«, mi je v pogovoru še pred leti zaupal častni bloški občan Škrabec France, in dodal, »da imamo ljudje v mladosti srčne težave, ki sicer z leti minejo, ker imamo težave s srcem«!

V uredništvu Bloškega koraka smo se odločili predstaviti le nekatere naključno izbrane bloške »abrahamovce« in »abrahamovke«. Vsem smo v pogovoru zastavili pet enakih vprašanj in dobili kopico zanimivih odgovorov. Nekateri pa so se željam uredništva odpovedali!

Kako ste gledali na petdesetletnike, ko ste bili Vi stari dvajset?

Franci Marolt: Zelo spoštljivo. Zdeli pa so se mi stari, zelo zgarani in nekoliko zagrenjeni!

Emil Zabukovec: Zelo stari, vendar sem cenil njihove izkušnje, zato sem jih bolj spoštoval kot zdaj nas današnja mladina!

Andreja Klančar: Pri dvajsetih sem bila že v službi in takrat so petdesetletniki že odhajali v pokoj in prav nič se mi niso zdeli premladi. Takrat tudi nisem imela drugega občutka kot le, da jih je zanimalo le kmetijstvo.

Vojko Klančar: Preprosto so se mi zares zdeli stari. Tudi oblačili so se nekoliko drugače, zato so bili videti še starejši, kot so v resnici bili.

Irena Kraševc: »Abrahama« niso praznovali, kot smo ga mi letos. Čisto drugače so se tudi oblačili; ženske glave so bile pokrite z rutami, moške s klobuki in baretkami. Danes želimo delovati bolj mladostno, čeprav nas je veliko tudi že babic oziroma starih mam, le naš zunanji videz bi bilo treba malo »spajglat«!

Letos ste bili stari petdeset let. Kaj menite o zdajšnji generaciji dvajsetletnikov na Blokah?

Franci Marolt: Večina dvajsetletnikov študira, veliko jih še išče prvo redno zaposlitev. Med njimi je veliko prijaznih in odprtih ter dobromislečnih ljudi, ki jim je treba dati samo priložnost in z veseljem bodo poprijeli za delo. Lep primer je ureditev igrišča v naši domači vasi.

Emil Zabukovec: So zelo drugačni; hitrejši, sposobnejši, iznajdljivejši ... Imajo manj zavor, več si upajo. Veliko znanja si znajo pridobiti iz sodobnih tehničnih sredstev informiranja. Številne izkušnje pa jih še krepijo.

Andreja Klančar: Danes dvajsetletniki še ne razmišljajo o lastnih otrocih, o družini. Prednost dajejo študiju in karieri. Predvsem pa si želijo več doživetij in prijetnih izkušenj.

Franci Marolt: Pri dvajsetih sem že razmišljal o družini. Pri petdesetih jo imam. Zdaj pa si želim še vnuke in veliko mero dobrega zdravja vsem v moji družini.

Emil Zabukovec: Imam zares velike načrte, ki počasi pristajajo na realnih tleh.

Andreja Klančar: Življenje je krenilo po nekoliko drugačni poti, kot sem si ga predstavljal. Nikoli v vseh teh letih pa mi ni prišlo na pamet, da ne bi delala, hodila v službo, skrbela za družino ... Kakšnih smelih načrtov za naprej pa v teh časih ni pametno imeti!

Vojko Klančar: Pri dvajsetih ima človek večje načrte in tudi potrebe kot pri petdesetih. Sedaj že raje razmišljam o dopustu, kot o delu!

Irena Kraševc: Pri dvajsetih sem razmišljala čisto drugače kot sedaj. Imela sem veliko načrtov, še več želja, predvsem pa veliko volje in moči za delo. Pri petdesetih pa si predvsem želim zdravja, velikih načrtov v prihodnje pa nimam.

Česa Vam v življenju ni uspelo uresničiti?

Franci Marolt: Marsičesa!

Emil Zabukovec: Veliko želja mi ni uspelo

je prav.

Irena Kraševc: Kaj bi lahko bilo drugače oziroma česa mi ni uspelo uresničiti, se mi ne zdi pomembno. Zadovoljna sem s tem, kar imam. Predvsem sem ponosna na svojo veliko družino, ki se skoraj sleherno leto poveča. Pri petdesetih imam že tri vnukinje, ki mi polepšajo sleherni dan, zato v prihodnje zrem z veliko mero optimizma.

Kako v prihodnje po tej za človeka življenjski prelomnici?

Franci Marolt: Želja je veliko in naj se jih vsaj nekaj zares uresniči!

Emil Zabukovec: Sem že v letih, ko si ne delam prevelikih načrtov. Le mir, zdravje in zadovoljstvo v družini pa mi zares veliko pomenijo.

Andreja Klančar: Biti v družbi resničnih prijateljev in družine je lahko največ, kar si v življenju zaželiš. Le še zdravje naj nam še naprej dobro služi!

Vojko Klančar: Življenje je prekratko, da bi se obremenjeval z velikimi načrti v prihodnosti!

Irena Kraševc: Tako kot do sedaj, le bolečine

Andreja in Vojko Klančar: Kakšnih posebnih načrtov za naprej v teh časih ni dobro imeti, pravi Andreja, Vojko pa, da zdaj že raje razmišlja o dopustu kot o delu!

Dvojčka Božidar Žnidaršič in Irena Kraševc jih imata družno sto! Pa ne otrok, temveč let! Do sedaj si delala za telo, od sedaj naprej pa delaj predvsem za dušo, je mami Ireni ob praznovanju zaželel sin Aljaž, ki bo prihodnje leto pel novo mašo pri Sveti Trojici.

Vojko Klančar: Danes večina dvajsetletnikov še vedno živi v »hotelu mama«!

Irena Kraševc: Pri dvajsetih sem imela veliko načrtov in še več želja. Že tri leta sem bila zaposlena, imela družino. Pri petdesetih pa si želim predvsem veliko zdravja, v prihodnje pa ne načrtujem kakšnih velikih načrtov.

Kakšne so razlike med željami in pričakovanji, ko ste bili stari 20 let, in zdaj, ko jih imate petdeset?

uresničiti, k sreči pa pretirano velikih tudi nisem imel. In tudi v prihodnje naj bo tako; delovno, pošteno, skromno, kot sta me učila oče in mama.

Andreja Klančar: Najbolj mi je žal, da nisem več časa namenila učenju tujih jezikov, zato sem tem bolj vesela, da mladi te večšine dobro obvladajo.

Vojko Klančar: S tem, če bi lahko bilo kaj drugače, se enostavno ne obremenjujem. Človek se v življenju odloči tako, kot misli da

v kosteh in mišicah vztrajno opozarjajo, da nisem več stara dvajset let. Zato živim po načelu, da se kaj prida ne oziram na težave današnjega dne, kajti jutri je nov dan!

Sin bo drugo leto, če bo bog dal, pel novo mašo. Nedavno tega mi je dejal, da sem do sedaj skrbela za telo, po petdesetem pa naj poskrbim za svojo dušo!

Tone Urbas

Z Blok v večno mesto

PONOSEN NA SVOJE BLOŠKE KORENINE

Ker smo želeli v prednovoletnem Bloškem koraku v rubriki Znani bloški obrazi predstaviti Lojzeta Dobravca, sva z odgovornim urednikom Stanetom Jakopinom v Rim poslala pismo z zvedavimi vprašanji. Zanimive odgovore skoraj v celoti objavljamo.

»Ne vem, če se lahko prištevam med znane Bločane, čeprav še vedno čutim, da sem Bločan, tu rojen in da me je življenjska pot vodila po svetu, daleč od Blok. Kljub temu pa sem še vedno povezan z nekaterimi svojimi vrstniki in vsako srečanje z Bločani je zame praznik«, je v odgovorih na vprašanja med drugim zapisal g. Lojze Dobravec in nadaljeval:

»Ko sem se in se še vedno v tujini srečujem s Slovenci, me pogosto sprašujejo, od kod pravzaprav sem, iz katerega konca Slovenije. Uganite, se malo pošalim. Da niste s primorskega konca, ugibajo. Ugane pa jih malo. In ko jim povem, da sem z Blok, se navadno začudijo. Bločani smo namreč razpoznavni ravno po govorici. Kje se je izgubil vaš bloški naglas, so zvedavi nekateri, ki se na govorne pokrajinske posebnosti vsaj malo spoznajo.

Kje, kdaj in kam se je izgubila moja bloška govorica, se sprašujem tudi sam. Je pa to dolga zgodba, dolga kar 60 let, kot je dolgo moje življenje.

Kljub vsemu pa naše bloške govorice še nisem čisto pozabil in če sva z bratom Francetom vsaj delček dneva skupaj, v meni znova oživi nekdanji Bločan, na kar sem sila ponosen, kot na svoje bloške korenine.

Bloke so mi še vedno dokaj blizu in o vsem, kar se na planoti dogaja, sem, seveda po zaslugi mojih domačih, kar dobro obveščen. Dragocen vir novic za nas Bločane, razkrojene po svetu in domovini, pa je Bloški korak, za katerega menim, da sodi med najbolj urejena, po vsebini in obliki, občinska glasila v Sloveniji. Zato vse priznanje in iskrena zahvala vsem, ki zanj skrbite in ga vsakokrat z veliko mero ljubezni in predanosti pripravljate«.

BLOKE NEKOČ IN DANES

»Vprašujete me, če se je na Blokah, po mojem mnenju, kaj spremenilo. Veliko, zares veliko! Predvsem pa na bolje. To je zaznati že ob bežnem obisku Bloške planote. Oko se ustavi na vedno bolj urejenih vaseh, prostorih šole, občine, športne dvorane in okolice, muzeja bloškega smučarja, preurejene pošte, nove lekarne ... obnovljene cerkve, urejena pokopališča, kapele in znamenja ter posodo-

LOJZE DOBRAVEC,

končal osnovno šolo v Novi vasi, gimnazijo in bogoslovje v Ljubljani in Torinu. Novo mašo pel leta 1980. Številni Bločani se je še dobro spominjajo, še najbolj pa se je kot nepozaben spomin vtisnila prav njemu. Duhovniška pot ga je vodila po številnih krajih in vsaka je bila drugačna in nekaj posebnega.

Na začetku svoje poti je bil vzgojitelj mladih gimnazijcev in bogoslovcev, zatem ravnatelj Salezijanskega zavoda Želimlje s prvo javno priznano zasebno šolo pri nas, Gimnazijo Želimlje.

Po uspešnem nadaljevanju univerzitetnega študija so mu leta 2000 za šest let zaupali delo predstojnika slovenskih salezijancev in odprla so se mu vrata za delo v tujini. V salezijanskem vzgojno-izobraževalnem zavodu v Genovi je opravljal zahtevno delo ravnatelja z veliko mero spoštovanja.

Letošnjo jesen pa se je znova vrnil v Rim, prevzel delo ravnatelja Zavoda sv. Kalista.

foto: osebni arhiv

bljena infrastruktura v celoti, od vodovoda, kanalizacije, razsvetljave, cest ... In še bi lahko našteval. Zelo pestre in žive so tudi kulturne in društvene dejavnosti, ki bogatijo življenje ljudi na Blokah.

Kljub vsemu, tako kot marsikje, tudi na Blokah ni vse tako, kot bi si želeli. Ob tem mi misli nehoti uhajajo v čas mojega otroštva. Pred hišami je kar mrgolelo otrok, po vodo smo hodili k vaškemu vodnjaku, v katerem je bilo

foto: osebni arhiv

Dobravca: nečak Blaž in stric Lojze

vedno dovolj vode, tudi za žejno živino. Vaški vodnjak je veljal za srce vasi, skupna zbiralnica mleka je bila središče in svež vir jutranjih informacij. Peš pot v šolo iz Velikih Blok do Nove vasi in nazaj pa nam je nudila številne priložnosti za druženje in prijateljstvo. To je bil namreč čas, ko Bloški hrib še ni bil popolnoma zaraščen in smo jo na poti iz šole kar peš mahnili čez hrib. Kar sta bili voda in most za Cankarja iz Vrhniko »enajsta šola«, je bil Bloški hrib prav taka šola za nas Bločane.

SE RADI VRAČATE NA BLOKE?

»Vsaka vrnitev v svoj rojstni kraj, zlasti če živíš daleč od doma, je vedno nekaj posebnega. Veste, to je stvar srca! Srce pa ima, kot je dejal mislec Pascal, številne razloge, ki jih razum pogosto ne dojamemo.

Na Bloke se vedno rad vračam, čeprav ti moji obiski v zadnjih nekaj letih niso ravno pogosti. Vendar nikoli ne pridem na Bloke, ne da bi obiskal svoje domače, grobove svojih staršev, sorodnikov in drugih Bločanov. Ob teh obiskih se mi pogosto zazdi, kot da se srečujem z njimi in ob močnih spominih vse znova oživi. Življenje je namreč premočno, da bi ga smrt lahko uničila!«

ZADNJI, KI KMALU VEČ NE

BOM ZADNJI

»Sem zadnji duhovnik doma z Blok, ki pa, če bo bog dal in šlo vse po sreči, kaj kmalu ne bom več zadnji, kajti po 35 letih se bloški fari obeta nova maša mojega nečaka Blaža in še dveh mladih duhovnikov z naše dekanije.

Letošnjo jesen sem se ponovno vrnil v Rim, v večno mesto, kot mu pravimo. Izrečena obljuba pokorščine ob duhovniškem posvečenju se mi je močno razrezala v življenje. Zapustil sem Genovo in zdaj sem zopet v Rimu, kjer so mi zaupali delo ravnatelja Zavoda sv. Kalista, ki obsega veliko področje ob Apijski cesti, kjer so še ohranjeni prvi začetku krščanstva v Rimu. Sicer pa je celotno področje v lasti Vatikana,

ki je vodenje te ustanove že pred desetletji zaupal salezijancem. Sem, domala sleherni dan, prihajajo številne množice romarjev iz celega sveta, tudi iz Slovenije. Kot predstojniku Zavoda mi je zaupana skrb za mednarodno redovno skupnost kot tudi vodenje Zavoda.

Tako, kot mi je bilo vseh delo z mladimi v Genovi, se tudi v tem mednarodnem rimskem okolju zelo dobro počutim, kajti vsakodnevni stiki z ljudmi različnih narodnosti, jezikov in kultur prinašajo človeku svojevrstno obogatitev. Tu kaj hitro spoznaš, da je tudi Slovenija le majhen delček velikega sveta. Ta moja odprtost v svet pa zagotovo ždi globoko v koreninah mojega starega očeta Čotnega Jakoba z Mramorovega, neutrudnega popotnika, mešetarja, kot tudi mojega očeta Franca, ponosnega Bločana, ki je bil vedno in ob vsakem času pripravljen oditi na dolgo v Belo krajino po vole. Včasih pa še dlje!«

Z NOVIMI UPANJI IN VEDRINO V PRIHODNJE

»Kakšno je moje voščilo Bločanom za letošnje božične praznike?« me vprašujete.

»Božič je predvsem praznik srečanja, praznik odprtosti do drugega. O božiču stopi Bog z neba in se približa človeku. Njegova bližina je za človeka vir neizmerne sreče.

Božič prihaja k nam leto za letom kot vabilo, da bi mogli tudi mi zapustiti sebe in se približati drugemu, mu prisluhniti, začutiti z njim, mu vliti novega upanja in vedrine. Kjer se to zgodi, tam se življenje spremeni, tam se naseli božična radost.

Naj bo tako tudi za letošnji božič in vse dni v letu 2015!«

*Odgovore g. Lojzeta Dobravca
za Bloški korak pripravil Tone
Urbas*

Mihaelov sejem na sliki

Spominov na »Mâhajlov seman« na Blokah je kar veliko.

Marsikaj je o njem tudi zapisanega. Bloški korak je v svoji petnajstletni zgodovini objavil zelo veliko prispevkov o njem. Doslej pa ni bilo nobenega dokumenta, ki bi tudi slikovno prikazoval takratno dogajanje.

Pred leti je znan računalniški strokovnjak Miloš Toni iz Cerknice na internetu odprl portal »Stare slike«. Začetni fond orumenelih fotografij je prispeval kar sam. Kasneje se mu je pridružilo še mnogo sodelavcev in še več tistih, ki skozi obisk portala spoznavajo preteklost širše okolice Cerknice. Za vzorno in domiselno urejanje portala ga je občina Cerknica tudi nagradila ob praznovanju občinskega praznika. Vsaj tako kot nagrade pa je, kot

pravi sam, vesel vsakega novega sodelavca, ki sooblikuje vsebino.

Za Bločane pa je posebej pomebno, da se je pred letom na njem pojavila tudi fotografija sejma še iz zlate dobe sejmarstva. Njen lastnik je Aleksander Zgonc iz Cerknice. Turistično društvo Bloke si je tako pridobilo pravico, da je to fotografijo uporabljalo za promocijo preteklega sejma. Fotografija je zelo dobra, saj se kar čuti sejmsko dogajanje in vonj po »kravjakih« in goveji živini. Ker pa Mihaelov sejm ni bil le živinski sejem, pač pa tudi sejm blaga »široke potrošnje«, bi bilo zanimivo videti fotografijo še drugega dela Nove vasi, kjer so robo prodajali »kramarji«. Če kdo ima takšno fotografijo, ga prosimo, da jo objavi. Fotografije bomo veseli na portalu Stare slike kakor tudi v Turističnem društvu Bloke.

Stane Korenjak

Ob stoti obletnici začetka prve svetovne vojne

Atentat v Sarajevu na avstrijskega prestolonaslednika Franca Ferdinanda 28. junija 1914 je sprožil prvo svetovno vojno. Avstrija je za ta atentat, ko sta bila ubita nadvojda Franc Ferdinand in njegova žena Zofija, obtožila Srbijo. Atentator Gavrilo Princip je bil po rodu namreč Srb in član tajnega združenja Mlada Bosna, ki se je zavzemalo za združitev Bosne in Hercegovine s takratno Kraljevino Srbijo. Bosno in Hercegovino je Avstrija okupirala leta 1887 in jo leta 1908 samovoljno priključila avstro-ogrske-mu cesarstvu, čemur je Srbija močno nasprotovala.

Fotografija iz leta 1915 – Sarajevo. Cesarsko kraljeva gorska brigada, sanitetni oddelek št. 3. V prvi vrsti sedi drugi z leve Jernej Škrabec, oče avtorja tega članka.

Ker je Srbija avstrijske obtožbe in ultimata zavrnila, je Avstro-Ogrska 26. julija 1914 objavila splošno mobilizacijo, dva dni pozneje napovedala Srbiji vojno in jo na meji ob reki Drini napadla. To pa je v Evropi delovalo kot iskra ob sodu smodnika. Vse takratne svetovne sile so se dolgo pripravljale na tak spopad.

Že pred tem napadom sta se namreč v Evropi izoblikovala dva nasprotna tabora. Na eni strani Nemčija, Avs-

tro-Ogrska in Italija, t. im. centralne sile, na drugi strani pa Velika Britanija, Francija in Rusija, t. im. antanta. Na podlagi teh povezav so vojne napovedi kar deževale. Začel se je vseevropski spopad, ki se je kmalu razširil tudi izven Evrope. Leta 1917 so se v vojno vključile še Združene države Amerike.

Nemčija je na zahodu preko Belgije napadla Francijo in na vzhodu Rusijo, Avstro-Ogrska v Bosni Srbijo in se v Galiciji (to je pokrajina na vzhodu današnje Poljske in Ukrajine) spopadla z Rusi. Nemčiji je vojno napovedala tudi Velika Britanija in se na zahodnem bojišču v francoskih Ardenih skupaj s Francijo borilo proti Nemcem.

Italija, v politiki znana kot velik »mešetar«, je čakala, kam bo ob razvoju na frontah kazal jeziček na tehtnici, in je ob začetku teh spopadov razglasila nevtralnost. Ko je ugotovila, na kateri strani bolje kaže, se je kot članica centralnih sil začela skrivno pogajati z državami antante. Aprila 1915 je s Francijo in Veliko Britanijo podpisala v Londonu tajni sporazum, ki je Italijo obvezoval, da stopi v vojno na strani antante ter prekine sporazum z Nemčijo in Avstro-Ogrsko. Po tem londonskem sporazumu naj bi Italija za nagrado poleg zahodnih slovenskih ozemelj s Trstom dobila še Istro in nekatere otoke

v Jadranskem morju. Italija je meseca maja 1915 stopila v vojno. S tem se je za habsburško monarhijo na jugozahodu odprla še ena fronta, nam Slovencem bolj znana kot soška fronta.

V tej svetovni vojni smo bili kot takratni zvesti državljani Avstro-Ogrske udeleženci tudi Slovenci in seveda tudi Bločani. Skoraj od vsake bloške hiše je bil vsaj eden za vojsko sposoben avstrijski vojak na različnih frontah po Evropi. Najprej so bili Bločani v avstrijskih polkih na frontah v Tirolah, v Bosni, največ pa na vzhodu v Galiciji, pozneje pa še na Krasu in na soški fronti. Na vseh teh bojiščih jih je kar nekaj padlo, veliko je bilo tudi ranjenih, ujetih in pogrešanih. Veliko ujetnikov se je iz ruskega ujetništva zaradi tamkajšnje revolucije vrnilo šele več let po končani vojni.

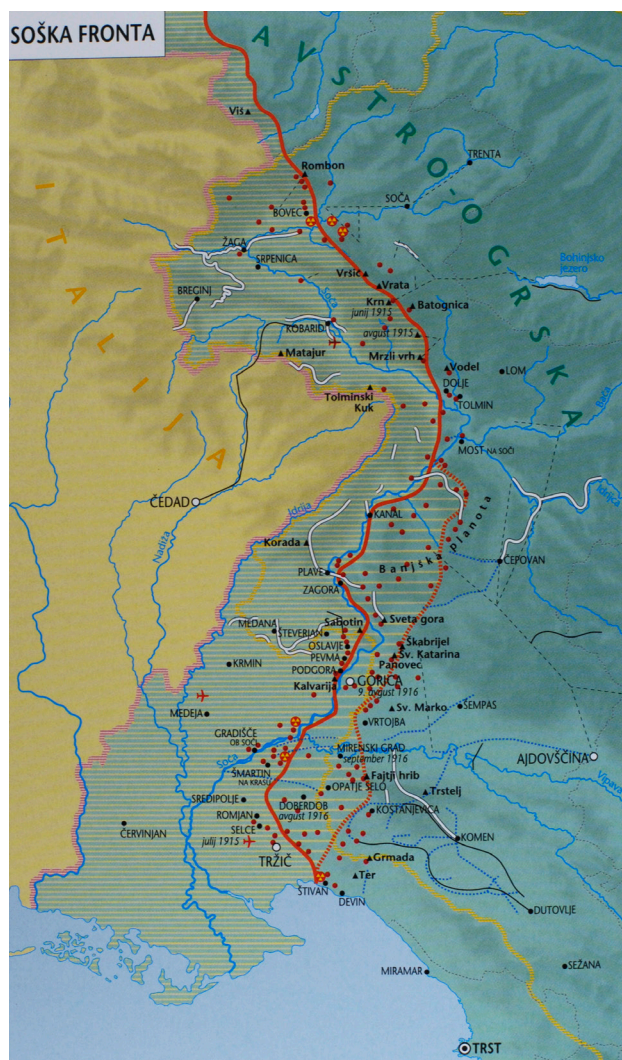
Koliko Bločanov je v tej vojni padlo, še ne vemo. Po mnogih slovenskih krajih so žrtvam prve svetovne vojne postavili spomenike ali vsaj skromna obeležja. Tudi na Blokah bi se spodobilo, da bi ob vseh spomenikih žrtvam zadnje vojne tudi Bločanom, ki počivajo bogve kje, postavili vsaj kakšno spominsko ploščo.

Ta svetovna morija se je zaključila v novembru 1918. Zahtevala je skoraj 10 milijonov žrtev, dosti invalidov in opustošenost celih pokrajin.

Ob nesmiselnosti tega človeškega početja objavljamo še pesem, ki jo je Bločan Udinov Ivan iz Ravnika med leti 1916 in 1918 napisal na fronti ob goreči in boleči želji, da bi še kdaj videl svoj rojstni kraj.

France Škrabec

Soška fronta po 5. bitki
marca 1916

Avstro-Ogrska vojska v
strelnih jarkih v Galiciji

Spomin na domači kraj

*Kje si moja draga koča,
kje domači ljubi kraj,
griči in zelene trate,
tihi in razkošni gaj.*

*Kje ste vse stoletne lipe,
ki stojite sred vasi,
kje potoček ti kristalni,
ki za vrtom žubori.*

*Kje steze ste,
ki peljete čez polja in ravni,
nad katerimi škranček svojo pesmico drobi.*

*Kje so lazi, raz katerih je razgled ta krasan,
razgled na gore snežne in širni svet neznan.*

*Oj, vasica tam pod hribom mi leži,
po kateri srce moje koprne.*

*Le leži, kaj me muči temni dvom!
O vasica draga, naj te vidim še enkrat!*

*Šel potem bom na bojišče,
šel bom lažje tisočkrat.*

*Napisano v letih 1916–1918
avstrijski vojak Janez Hiti, Udinov iz Ravnika*

Bliža se 40. obletnica prvih Bloških tekov

V začetku marca 2015 bo minilo 40 let od prvih Bloških tekov. Vse sorte zim smo imeli v tem času. Od tistih pravih bloških z veliko snega in mraza, pa do blatnih, vlažnih – gnilih, kot bi rekel pok. Janez Praprotnik. Moj spomin na prve teke pa je še živ, posebej po letošnjem odprtju muzeja Bloškega smučarja. Upamo, da bo letošnja zima prava za praznovanje jubileja.

»Tebi, stari na pol pozabljeni bloški smučar, ki si nezavedno začel novo in svojevrstno poglavje človeškega udejstvovanja in omogočil pravo svetovno smučarsko gibanje, v spomin, v zahvalo za izjemno predstavitev Slovenije v svetu, v tvojo čast, bomo prirejali vsakoletne smučarske teke na Blokah.

Po sledovih tvojih smučí se bo ohranjala v bloški snežni belini skoraj umrla slava bloškega smučarja«.

Tako je v Biltenu k 1. Bloškim tekom leta 1975 zapisal organizacijski odbor prireditve pod vodstvom Franceta Kranjca z Bločic. Že prvi Bloški teki niso imeli sreče z vremenom, saj je bilo 2. marca po kotanjah le nekaj snežnih zaplat. Vreme je bilo delno sončno in vetrovno, kljub temu pa se zbralo 867 tekačev, ki so tekli suhi tek na 15 km ali na 7 km. Proga je potekala po cesti od starta v Novi vasi pred Pismonoševo hišo proti Velikim Blokam, čez Radlek in Studeno in nato zopet po glavni cesti do Podvelikega vrha in nazaj v Novo vas. Prometa takrat ni bilo toliko, da bi motil prireditve. Bloški fantje in dekleta smo se brez treninga in brez kakšne posebne tekaške opreme, kar v kavbojkah, korajžno prijavili za tek na 15 km. Pred startom nas je fotograf, ki se ga ne spominjam, postavil na cesto sredi Nove vasi.

Od leve:

- Lojze Škrabec, Velike Bloke (št. 112),
- Igor Tekavec, Nova vas (št. 124),
- Milan Žnidaršič, Bloška Polica,
- Danilo Ponikvar, Nova vas (št. 111),
- Jože Mazij, Velike Bloke,
- Mojca Škrabec, Nova vas
- Lojze Mazij, Velike Bloke – v počepu,
- Rado Ponikvar, Nova vas, ki je šaljivo dvignil rožičke.

Tek smo uspešno prestali, za spomin dobili startno številko ter pojedli klobaso in popili čaj. Čas ni bil najvažnejši, pa vendar: 15 km progo sem zmagel v 1 uri in 12 minutah, kar je zadostovalo za 127. mesto. Najhitrejši Franc Kavčič iz Dražgoš pa je tekel slabih 50

minut. Tekli so zadnji dnevi mojega študija in spomin se, da sem se naslednji dan zaradi 'muskelfibra' komaj premikal po stopnicah 4. bloka v študentskem naselju. Veselje pa smo dobili in pretekel sem še deset naslednjih 30-kilometrskih Bloških tekov. Večina se nas je v naslednjih letih tudi vključila v organizacijo prireditve. Navdušenje za Bloške teke je trajalo vse do leta 1989, ko jubilejni tek ob 300. obletnici prve Valvasorjeve zapisane besede o bloškem smučanju zaradi zankrne zime ni bil izpeljan. Največja udeležba je bila na 7. Bloških tekih 1. 2. 1981, ko je v idealnih razmerah na 30 km startalo 768 tekačev, na t. im. Dakijevem teku na 15 km 375 tekačev in na Trim teku na 7 km 421 tekačev. Novi generaciji Bločanov je po dolгих letih v okviru ŠD Bloke uspelo teke oživiti leta 1999. Izkazalo se je, da stare naveze niso pretrgane in da ima tradicija svojo zanesljivo vztrajnost. Zime so seveda še vedno muhaste, kot je bila tudi letošnja, a volje ne zmanjka.

Pokojni Janez Praprotnik je v enega od Biltenov zapisal: »Rojeva se novi rod bloških smučarjev. Pred krivinami njihovih smučí leži težka, a lepa naloga: ujeti v nosnice duha in potrebe modernega časa in iz Blok napraviti smučarska nebesa. Ne le za en dan v letu, za vse dni, ko njene planjave in gladki bregovi dremljejo pod iskrenim se snegom. Stari bloški smučar vabi in zavezuje!«

Slovarček:

- muskelfiber: bolečine v mišicah

Viri:

- Bilteni Bloških tekov

Kraj: Nova vas, datum: 2. 3. 1975, avtor: neznan, zbirka: Lojze Mazij, skenirano: 28. 4. 2014, oblika: fotografija

Zapisal Lojze Mazij

Zapis s slikami je bil objavljen na <http://cerknica.org/stareslike>

Vesela angleščina

KAJ NAM JE PRINESLO NOVO ŠOLSKO LETO?

V šolskem letu 2014/15 smo na OŠ Toneta Šraja Aljoše v Novi vasi v drugem razredu začeli z izvajanjem obveznega predmeta tuji jezik angleščina. Pouk obiskuje 19 drugošolcev. Učenci bodo za izkazano znanje preko celega šolskega leta ocenjeni z opisno oceno.

ZAKAJ JE ZGODNJE UČENJE TUJEGA JEZIKA DOBRO?

Z zgodnjim učenjem tujega jezika učenci zadovoljijo potrebo po socializaciji, razvijajo pozitiven odnos do drugega jezika in drugačnosti, oblikujejo pozitivno samopodobo, vsestransko napredujejo ter razvijajo celostno učenje in globalno dojemanje rabe tujega jezika.

KAKO SPOZNAVAMO NOVE VSEBINE?

Učenci pri pouku ob izhodiščnem besedilu (npr. pravljici, pesmici, izštevanki, risanki ...) spoznavajo novo besedišče in jezikovne strukture, nato pa preko različnih aktivnosti (npr. iger, petja, dramatizacije, izštevank, gibalnih iger, dialogov, nastopov ...) obravnavano besedišče in jezikovne strukture prepoznavajo, pomnijo, utrjujejo ter uporabljajo.

Obravnava vsebin je medpredmetno povezana, to pomeni, da npr. v sklopu obravnavane pravljice *The Very Hungry Caterpillar* (Zelo lačna gosenica) spoznajo besedišče s področja različnih predmetov, npr. matematike, športa, naravoslovja, umetnosti in jezika.

Učenci izvajajo določen ritem in ponavljajo obravnavano besedišče.

Učenci preko različnih dejavnosti spoznavajo različne vsebine npr. števila, oblike, barve, diagrame, simetrijo, čas, gibanje, prostorsko orientacijo, cikel v življenju metulja, pesmice, igre vlog, abecedo, besede, povedi ali izdelujejo npr. gosenice/metulja in podobno.

KAJ UČENCI PRIDOBIMO?

Učenci s predstavljenim načinom učenja tujega jezika:

- razvijajo zvočno občutljivost,
- se besedno in nebesedno odzivajo,
- spoznavajo razmerja med glasovi in črkami,
- spoznavajo avtentična besedila,
- prepoznavajo in uporabljajo pogosto rabljene izraze, besedne zveze, vljudnostne fraze,
- spregovorijo,

- spoznajo in uporabljajo besedišče,
- razvijajo spretnost izgovorjave,
- sodelujejo v osnovnih socialnih interakcijah,
- pokažejo, kaj znajo in
- razvijajo začetke branja in pisanja.

KAKO ZNANJE UPORABITI?

Učenci lahko:

- berejo angleške knjige,
- si dopisujejo z vrstniki, ki živijo v tujini,
- poslušajo naravne govorce angleškega jezika,
- gledajo poučne oddaje v angleškem jeziku,
- obiščejo Anglijo ipd.

Učiteljica Ksenija Brus

Dan z gasilci

Oktober je mesec požarne varnosti, zato so v tem času organizirane številne preventivne akcije oziroma osveščanje ljudi, še posebej otrok, kako ravnati v primeru nesreče.

foto: Ksenija Brus

Gašenje z gasilnikom

Učenci 4. in 5. razreda smo tehniški dan poimenovali kar dan z gasilci. Ta dan smo spoznali delovanje gasilcev in obiskali gasilski dom v Novi vasi. Gasilci so nam pokazali zaščitno obleko gasilcev in opremo, ki jo uporabljajo, ko pomagajo ljudem v nesrečah. Gasilci v prvi vrsti pomagajo ljudem v naravnih in drugih nesrečah, kot so: požar, poplava, suša, žledolom, potres, zemeljski in snežni plaz, prometna nesreča, industrijska ali druga nesreča. Učenci so del opreme tudi preizkusili. Špricali so z vodo in podirali tarčo, z gasilnikom na prah so gasili ogenj. Seznanili so se tudi s komuniciranjem s pomočjo radijskih postaj. Medicinska sestra nas je naučila osnov prve pomoči – zaustavljanje krvavitve, obveza rane, hlajenje opekline, bočni položaj ... Tovariš iz Sodražice pa nas je naučil številne vozle, ki jih uporabljamo tudi v vsakdanjem življenju. Najbolj so nam bili všeč policijski, gasilski in ravbarski.

Sončno in toplo dopoldne smo zaključili s štafetnimi igrami. Polni novih spoznanj in doživetij smo odšli v šolo. Zahvaljujemo se vsem gasilcem, medicinski sestri ter tovarišu iz Sodražice za pomoč pri realizaciji tehniškega dne.

Pavla Ponikvar, vodja tehniškega dne

Šolska športna tekmovanja v letošnjem šolskem letu

Čeprav so za nami šele trije meseci letošnjega šolskega leta, so se naši učenci že udeležili številnih športnih tekmovanj in bili na njih tudi uspešni.

Začelo se je z nadaljevanjem Notranjskega tekaškega pokala. V jesenskem delu so bili na vrsti še štirje teki (tek po Blokah, Logaški tek, Tek po polhovih stopinjah in tek ob Karlovinci). Na vsaki od teh tekem je teklo okrog dvajset učencev in učenek naše šole in na vsakem teku so osvojili tudi kopico medalj. Notranjski tekaški pokal se je zaključil s slavnostno podelitvijo priznanj najboljšim 5. novembra v Kulturnem domu v Cerknici. Med najboljšimi je bilo kar devet naših učencev in učenek. Že peto leto zapored pa je naša šola zmagala v skupnem seštevku tako po številu vseh točk kot po številu točk na učenca. Vsaj na eni tekmi pokala je sodelovalo 62 naših učencev.

Šolarji pred maratonom v Ljubljani

V soboto, 27. septembra, smo se udeležili državnega prvenstva v gorskem teku na Smledniku. Tudi tukaj so bili naši učenci uspešni in se uvrščali tudi med prvih deset. Ekipno so učenci zasedli šesto mesto, učenke pa peto.

Skoraj ves šesti razred

Zadnja sobota v oktobru je že nekaj let rezervirana za šolske teke na Ljubljanskem maratonu. Tudi letošnjega maratona se je udeležilo kar 45 učencev in učenek naše šole. Učenci in učenke prvih petih razredov so tekli v netekmovalnih promocijskih tekih, starejši pa so se pomerili na tekmovalni 2100-metrski progi in dosegli kar nekaj uvrstitev med prvih dvajset. V ekipni razvrstitvi so v konkurenci 72 šol zasedli 16. mesto.

Veronika Bačnik in Karmen Zabukovec

Vsi učenci si zaslužijo čestitke za udeležbo in uspehe, ki jih bodo vzpodbudili, da se bodo pridno udeleževali še prihodnjih tekmovanj. Tako skrbijo za boljšo telesno pripravo in koristno preživijo svoj prosti čas.

Nace Farkaš

S projektom »Različnost je zakon« na Blokah

1. 12. 2014 so OŠ Toneta Šraja obiskali člani društva tetraplegikov. O tem obisku so na svoji spletni strani zapisali:

Naše ozaveščanje mladih po osnovnih šolah se nadaljuje. Projekt »Različnost je zakon« smo pripeljali tudi na Notranjsko in na prvi decembrski dan obiskali **Osnovno šolo Toneta Šraja Aljoše** v Novi vasi. S pristrčno pesmico nas je sprejel zborček najmlajših, nato pa sta **Rok** in **Jože** stodvajsetim učencem s projekcijo slik predstavi-

la poslanstvo društva in opozarjala na vzroke, ki so nam povsem obrnili življenje na glavo. Za njih so bile še posebej poučne naše življenjske zgodbe, ki so se jim prav gotovo globoko vtisnile v spomin. V nadaljevanju je pravila košarke na invalidskih vozičkih ob demonstraciji **Harisa** predstavil **Marino**, nato pa so naši mladi košarkarji praktično pokazali, kako se ta naša priljubljena kolektivna igra tudi igra. Seveda pa je bil za vse učence bolj zanimiv drugi del predstavitve, ko so se sami usedli na košarkarske vozičke in poskušali zadeti koš. Moramo priznati, da jim je šlo kar dobro od rok. Drugi učenci so vsak njihov »koš« nagrajili z bučnim aplavzom. Povemo naj, da bo naš obisk na njihovi šoli zabeležen tudi v njihovem šolskem glasilu **Norice**. Mladi članici uredniškega odbora **Meta Drobnič** in **Nuša Kocjančič** sta namreč z nekaterimi predstavniki naše ekipe pripravili krajši intervju. Mi pa se bomo prijaznega druženja spominjali tudi ob pogledu na sliko bloškega smučarja, ki so nam jo učenci podarili ob zaključku srečanja.

Povzeto spletna stran www.drustvo-para-lj.si

Sodelovanje z organizacijo Rdečega križa

Že četrto šolsko leto učenci in učitelji OŠ Toneta Šraja Aljoše Nova vas aktivno sodelujemo s predstavniki območnega združenja RDEČEGA KRIŽA Cerknica - Loška dolina - Bloke.

Večkrat v letu nas obiščejo in se z učenci pogovarjajo o različnih vsebinah, npr. o pravicah in dolžnostih otrok, o varnosti pri igri, o prostovoljstvu, nasilju in odvisnostih, o vrednotah ipd. Izvedejo tudi tečaj prve pomoči in nam omogočijo ogled krvodajalske akcije. Z učenci smo si že ogledali tudi njihove prostore v Cerknici ter spoznali delo, ki ga tam opravljajo.

Sami sodelujemo kot prostovoljci tako, da izdelamo novoletne voščilnice, izvajamo zbiralni akciji hrane in šolskih potrebščin in si pomagamo med seboj.

Letos smo že tretje leto sodelovali v mednarodni kampanji Drobttinica, ki smo jo izvedli na svetovni dan hrane. Z letošnjim geslom »OSTANKI HRANE, ZAVRŽENA PRILOŽNOST« smo še posebej poudarili pomen spreminjanja odnosa do zavržene hrane in zmanjševanja razlik v dostopnosti hrane. Izpostavili smo nekaj primerov, kako lahko sami pripomoremo k izboljšanju stanja na tem področju, ter v goste povabili gospo Marico Zgonc, ki kot prostovoljka aktivno pomaga ljudem v stiski.

Gospa Marica nam je približala pomen prostovoljnega dela. S svojim dolgoletnim delom si je nabrala veliko izkušenj, da sedaj suvereno prenaša svoje znanje na naše potomce. Morda pa se je njen obisk dotaknil koga izmed otrok in se bo kot odrasel sam znašel na poti prostovoljstva. Edini način, da srečo pomnožimo, je, da jo porazdelimo. To

pa znajo prostovoljci zelo dobro.

Takšna osebna in krajša druženja s predstavniki organizacije Rdečega križa so učencem omogočila podrobnejši vpogled v dejavnosti, s katerimi se prostovoljci srečujejo v tej organizaciji. Veselijo pa se tudi vsakoletnega nagradnega izleta ob koncu šolskega leta.

Ob tej priložnosti se prav vsem udeleženiim lepo zahvaljujemo za sodelovanje in se veselimo novih srečanj v prihodnje.

Ksenija Brus, mentorica

Švigazajčkova oblekica

Švigazajček ima sive tačke, bel trebušček, rdeč nasek in dolge brčice. Njegov obraz krasijo lepe črne oči, dolge trepalnice, beli zobki. Na otip je topel in prijetno mehak. Pri pouku je naš učni pripomoček. Z njim štejemo, pojemo, se učimo leve in desne strani, skačemo in računamo. Pa ne samo to! Zanj izdelujemo mizice, stole, posteljice, odejice in oblekice.

Zadnje čase veliko poslušamo o zmanjševanju odpadkov. Mi smo iz ostankov blaga izdelali oblekice za naše švigazajčke. Najprej smo narisali kroj in ga izrezali. Obleko smo ukrojili, izrezali pas in prišili gumb.

Naše delo je bilo poplačano, ko smo švigazajčka oblekli, oblekico primerjali z drugimi, si ogledovali gumbe, njihovo velikost in barvo. Oblekice smo tudi menjali, doma pa še kakšno izdelali. Zelo smo uživali in se veliko naučili.

Učiteljici Petja Ilejšič in Martina Ivančič

*Bliža se najlepši čas v letu.
Čas, ko se spominjamo preteklosti
in pričakujemo prihodnost.
Čas, ko se želje po sreči,
zdravju in uspehu
selijo iz srca v srce.
Naj se Vam v prihajajočem letu
uresničijo vse sanje, udejanijo želje
in izpolnijo pričakovanja.
Božični čas naj bo poln miru in topline.*

*vsi zaposleni OŠ Toneta Šraja
Aljoše in vrtca
ravnateljica Milena Mišič*

Po jutru se dan pozna

Letos se nam je narava pokazala še v drugi luči. Zima nam je pokazala, kako zelo neprijazna je lahko, ljudje pa smo nemočni do naravnih pojavov. Pa naj bo to žled, ki smo mu bili priča v letošnjem januarju, ali nedavne poplave, ki so našo okolico spremenile v velikanske vodne površine.

Jeseni pa nas je narava obdarila z dobrotami, ki so zrasle na polju in v sadovnjaku. Vse smo skrbno pobrali in si pripravili ozimnico, ki bo še kako prav prišla v zimskih dneh, ko narava počiva.

Za ohranitev zdravja in dobrega počutja je pomembna pravilna prehrana. Z otroki v skupini Mravljic smo se veliko pogovarjali o zdravi hrani. Najboljša hrana oz. pridelki so tisti, ki jih sami pridelamo ali dobimo v naši Sloveniji. Za lažjo predstavbo o pravilni in zdravi hrani smo naredili piramido v barvah semaforja.

Mravlje

V naši prehrani naj bo največ žitaric in žitnih izdelkov (polnozrnat kruh, testenine, kaša, kosmiči, riž ...) ter sadja in zelenjave; tu je prižgana zelena luč. Mleko in mlečni izdelki ter meso in mesni izdelki so v rumeni lučki, kar pomeni, da so tudi ta živila pomembna. Rdeča luč pa označuje STOP. V naši prehrani se izogibajmo maščobam, sladkarijam ter sladkim in gaziranim pijačam. Otroci so v katalogih iskali živila, jih izrezali in ob pogovoru z odraslo osebo ugotovili, kam spadajo. Nastal je čudovit plakat, ki smo ga dali na steno. Ob njem zdaj z otroki ugotavljamo, kako zdrav zajtrk ali kosilo nam je pripravil kuhar. Zelo pomembna pa sta tudi vsakodnevno gibanje na svežem zraku in zadosaten počitek.

Mravlje

Slovenski tradicionalni zajtrk je otroke ponovno spravil k razmišljanju: kje dobimo sestavine za kruh, ki ga vsako jutro jemo za zajtrk. Da bi si otroci pridobili in utrdili spoznanja o postopku pridobivanja moke, smo v goste povabili gospo Ano, ki je otrokom na prijeten način predstavila ta postopek. Iz zmlete moke smo zamesili testo in naredili kruh. Z velikim užitkom smo ga naslednje jutro pojedli za zajtrk. Kruh je bil slasten. Prav tako tudi med, ki so nam ga prinesli bloški čebelarji. Med, ki nam je

še ostal, pa bomo uporabili za peko medenjakov, s katerimi bodo naši otroci v veselem decembru razveselili svoje starše.

Kako pomembna je za naravo čebela, otroci že vedo, saj so se v lanskem šolskem letu veliko pogovarjali o tej temi. Bodimo prijazni in poskrbimo za naravo in čebelo tako, da ne zastrupljamo našega okolja!

Vseslovenski projekt Bodi Eko – ohrani čebelo in smreko smo zaključili z okrasitvijo eko smreke. Iz češarkov in sojinih luščin smo naredili rožice, iz smrekovih semen čebelice ter različne obeske iz trdleske, ajdovih in koruznih zrn ter pšenične moke. Eko smreka krasi prostore našega vrtca.

Skupina Mravlje z Ivico in Alenko

Skupini Pikapolonice in Metulji

Tudi pri najmlajših smo imeli tradicionalni slovenski zajtrk.

foto: Romana Sajevec

Medka

foto: Martina Rupar

Moka

Palačinke

foto: Nataša Pomikvar

foto: Romana Sajevec

foto: Romana Sajevec

foto: Nataša Pomikvar

Pozdrav od Bloških prstkov

Pri medgeneracijskem društvu Bloški prstki smo v okviru programa medgeneracijsko druženje na Blokah uspešno izvedli več načrtovanih aktivnosti. Ob Bloškem jezeru smo pripravili predavanje o senzoričnih sposobnostih ter delavnico, ki je bila namenjena prebujanju senzoričnih čutov za predšolske otroke in njihove starše. Bila je odlično obiskana. Tam so se družili, zabavali ter preizkušali svoje čute tako otroci kot njihovi starši in stari starši. V septembru smo se podali na strokovno ekskurzijo po poti Martina Krpana, ko smo obiskali cerkev sv. Urha, spoznali pripoved o Martinu Krpanu ter njegovo vpetost v kraje Bloške planote. Na Gradiškem nas je z vsem gostoljubjem sprejel g. Mišo Strman, ki v svojih likovnih delih ponazarja zgodbo znamenitega Bločana. Razkazal nam je panjske končnice, ki prikazujejo Krpanovo dogodivščino, svoj atelje in hlev, kjer se je domnevno skotila Krpanova kobilica, ter podkev, ki naj bi ji pripadala. Ob Bloškem jezeru smo izvedli medgeneracijsko družinsko druženje, kjer so otroci in starši s pomočjo kulinarčne delavnice spoznavali lokalno kulinarčno izročilo - pripravili so tradicionalno kolerado, kavro ali bloško trojko. Prireditev smo pospremili z družabnimi igrami, spoznavanjem lokalnih značilnosti, ogledom kampa Idila in druženjem. V novembru smo v dvorani nad knjižnico pripravili predavanje o gibalnih sposobnostih ter za otroke in starše izvedli motorično delavnico, kjer so otroci preko različnih iger in ustvarjanja spodbujali svoje grobo- in finomotorične sposobnosti. Predavanje je pripravila psihologinja ga. Edina Samida, delavnico pa ga. Mateja Urbančič, izkušena vzgojiteljica predšolskih otrok. V Novi vas smo pripravili lutkovno predstavo Vidkova srajčica, ki jo je izvedlo profesionalno lutkovno gledališče Fru-Fru. Po predstavi smo za otroke in njihove spremljevalce izvedli še delavnico izdelovanja lutk, ko so otroci iz lesenih žlic izdelali svoje lutke. Žlice sta nam podarila g. Miha in Jaka Modic. V decembru bomo iz-

vedli še predavanje o prvi pomoči za otroke in dojenčke, strokovno ekskurzijo, kjer bomo bolje spoznavali bloškega smučarja, ob koncu leta pa v skladu z našim medgeneracijskim poslanstvom

obiskali naše starejše člane. Če si želite podpreti delovanje društva in s tem raznovrstno dogajanje na Blokah, vas vabimo, da se nam pridružite kot prostovoljci ali člani društva. Info: 031 809 734,

bloski.prstki@gmail.com. MDBP želimo ob tej priložnosti našim članom in ostalim občanom srečno in vse lepo v prihajajočem novem letu.

Špela Modic

Delovno in uspešno leto za ansambel Tomaža Rota

Narodno-zabavni ansambel, ki prihaja iz naše občine, najbrž že poznate. Ansambel sestavljajo štiri mladi fantje in dekle. Avgusta so obeležili 4. obletnico delovanja. Prvi dan, ko so začeli z vajo, so bili v takšni postavi in vse do danes zasedbe niso spre-

Univox. Za sklado so posneli tudi videospot, ki si ga lahko ogledate na njihovi spletni strani ali na Youtube. Člani ansambla imajo radi domači kraj. V polki, ki je nastala v zimskem času, opevajo tudi Valvasorjev obisk na Blokah, ko je srečal bloškega smučarja. S

za finalni nastop, ki je bil 17. 10. 2014.

Ansambel Tomaža Rota je v Cerkvenjaku zaigral 2 tekmovalni skladbi, in sicer avtorsko Jaz čakam te in ljudsko Tam dol na ravnem polju v njihovi priredbi.

Osvojili so kar 2 nagradi: 2. nagrado strokovne komisije – srebrni klopotec ter nagrado za najboljše besedilo. Pravijo, da sedaj delajo še z večjo zagnanostjo. Videli so, da se trud izplača in tako bodo delali tudi v prihodnje

Ob tej priložnosti se zahvaljujejo vsem sponzorjem, ki jim že nekaj let po svojih močeh pomagajo pri raznih projektih in snemanjih.

Vsem občanom in ostalim bralcem Bloškega koraka želijo sreče, zdravja in vse lepo v novem letu.

Več o ansamblu, njihovih nastopih itd. lahko najdete na njihovi prenovljeni spletni strani www.ans-tomazarota.si ali na uradni Facebook strani Ansambel Tomaža Rota.

»Brez glasbe bi bilo življenje ena sama napaka.« – Friedrich Nietzsche

Ansambel Tomaža Rota po podelitvi nagrad na festivalu Cerkvenjak. Na sliki skupaj z g. Branetom Klavžarjem, ki je bil član strokovne komisije.

*Ansambel
Tomaža Rota* 070/862 706

menili. Prav tako niso spremenili mišljenja, da je smeh pol zdravja. Radi se pošalijo tako na vajah kot na nastopih. Z dobro voljo in z vztrajnostjo ustvarjajo vsak dan. Z letošnjim letom imajo 5 avtorskih pesmi, priredba znane ljudske pa je ravno kar v fazi snemanja.

Najprej so posneli polko Srce ne zna lagati (glasba: Tomaž Rot, besedilo: Ivan Sivec, aranžma: Tomaž Rot in Tadej Mihelič), ki je bila njihov začetek in hkrati prva skladba, s katero so nastopili na mednarodnem festivalu narodno-zabavne glasbe – Lobarfest. Z njo so osvojili bronasti bariton. Sledil je valček V domači vasici (Tomaž Rot, Matjaž Vrh, Tomaž Rot in Tadej Mihelič), ki je zaznamoval ansambel v letu 2013. Skladba V domači vasici je postala »Naj viža leta 2013« na radiu

pesmijo Ko na Blokah (T. Rot, I. Sivec, T. Rot in T. Mihelič) nam preko skladbe predstavijo tudi star bloški običaj.

Tomaž, vodja ansambla, je ustvaril tudi prvi instrumental z naslovom Na Studencu.

Kot piše že v naslovu, imajo za seboj uspešno leto.

V mesecu juliju je ansambel Tomaža Rota nastopil na festivalu narodno-zabavne glasbe ŠTEVERJAN 2014. Prejeli so nagrado za najboljše besedilo za novo avtorsko skladbo Jaz čakam te (melodija: Tomaž Rot, besedilo: Matjaž Vrh, aranžma: Tomaž Rot in Tadej Mihelič).

Konec septembra so bili obveščeni, da so uvrščeni v finale FESTIVALA CERKVENJAK 2014 v Slovenskih goricah. Začelo se je še bolj intenzivno »vežbanje«

Ansambel Tomaža Rota

Jesenske aktivnosti pri gasilcih

Mladi gasilci v Čatežu

V zahvalo vsem našim članom, ki so bili celo leto aktivni, smo v soboto, 13. 9. 2014, izvedli strokovno ekskurzijo. Najprej smo si ogledali poklicne gasilske enote na letališču Jožeta Pučnika. Po letališču so nas popeljali z njihovim novim vozilom Rosenbauer Panther. To vozilo lahko prepelje do 12.000 litrov vode, s posebnim nastavkom – špico pa lahko prodre skozi trup letala in pogasi požar. Po izčrpnem predstavljenem delu gasilcev na letališču smo se odpeljali do Arboretuma Volčji Potok, kjer smo se kljub dežju z vlakcem popeljali po njem. Ker pa sta Brnik in Volčji Potok v bližini Homca, smo obiskali tudi našega častnega člana in bivšega župnika gospoda Lojzeta Hostnika, ki nas je sprejel z največjim veseljem. Pri njem nam je ura kar prehitro minila in že smo morali na ogled tehniškega muzeja v Bistri. Po uri in pol ogleda je sledila večerja v gostišču Bistra. Ob prepevanju in harmoniki smo zaključili naš izlet in se v večernih urah vrnili na Bloke. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili Občini Bloke in županu za finančno pomoč pri plačilu našega izleta. Prav tako hvala vsem vam, ki ste bili na izletu, saj je vsak izmed vas prispeval svoj delček, da je bil kljub dežju poln smeha in dobre volje.

Intervencija pri poplavih

Požar
Nova vas

Na začetku šolskega leta pa smo pričeli z vajami in tekmovanji. Udeležili smo se tekmovanja za pokal Martina Krpana, ki ga je letos organiziralo PGD Velike Bloke. Naši tekmovalci so zasedli odlično drugo mesto. S štirimi ekipami smo sodelovali na občinskem kvizu, ki je potekal v OŠ v Novi vasi. Bili smo zelo uspešni, saj sta šli dve ekipi na regijski kviz, ki je bil v PGD Bevke. Ekipa pripravnikov, ki je bila najboljša v svoji kategoriji, pa se je udeležila še državnega kviza, kjer so zasedli odlično enajsto mesto. Vsem tekmovalcem in mentorjem iskrene čestitke. Prav tako pa velika zahvala šoli za odstopljene prostore pri izvedbi kviza.

Ker so bili naši otroci celo leto zelo pridni in so radi prihajali na vaje in tekmovanja, smo jih že tradicionalno med krompirjevimi počitnicami peljali na celodnevno kopanje v Čatež.

V mesecu oktobru – mesecu požarne varnosti – smo izvedli občinsko vajo »Požar Nova vas« in zelo uspešno izpeljali delovno akcijo.

Ob nedavnih poplavih, ki so prizadele tudi naše občane, smo priskočili na pomoč. Sedem naših članov pa se je udeležilo državne intervencije v Loški dolini.

V decembru bomo z otroki izvedli še eno delavnico izdelovanja čestitk. Ob vseh dobrih možeh, ki nas obiskujejo v tem mesecu, pa upam, da bo eden zavil še h gasilcem in prinesel še kakšno presenečenje.

Leto bomo tradicionalno zaključili z razširjenim sestankom med prazniki in druženjem v veseljem razpoloženju.

Vas, dragi občani, pa bomo pred koncem leta obiskali še s koledarji, ker se vam želimo zahvaliti za vašo podporo.

Vsem želim mirne praznike v krogu najdražjih. V novem letu pa veliko zdravja, miru, osebnega zadovoljstva in sreče.

Za PGD Nova vas na Blokah
Barbara Brus

Medobčinsko društvo invalidov Cerknica-Loška dolina-Bloke

Pogled na uspešno leto

Tako, kot se leto bliža koncu, se tudi naš program dela v Medobčinskem društvu invalidov Cerknica-Loška dolina-Bloke za tekoče leto bliža izpolnitvi. Ob pogledu na letni program, ki je bil potrjen na zboru članov, ugotavljamo, da je le-ta skoraj v celoti realiziran. Manjka le še praznovanje mednarodnega dneva invalidov, ki bo zaključil pestro delo celega leta in bo z gostom, ki bo prišel med nas, kot okras na torti.

Letos smo izpeljali dva večja izleta – v Barcelono in Slavonijo-Kopački rit, sedemdnevno letovanje v Makarski, enodnevni izlet na Višarje, tri celodnevna kopanja v Izoli in šest popoldanskih kopanj v Ankaranu.

V tem letu smo se tudi izobraževali. Dve izobraževanju sta bili organizirani v Loški dolini, dve pa v Cerknici.

S temi izleti, druženji in izobraževanju dobimo veliko energije, ki jo potem delimo tistim, ki nas potrebujejo. Vedno smo v okviru svojih zmožnosti pripravljeni priskočiti na pomoč.

V okviru društva je članom nudena tudi brezplačna pravna pomoč.

Prav tako se vsa denarna sredstva, s katerimi razpolaga društvo, porabijo pravično in racionalno.

Vsako leto se s čestitko spomnimo vseh članov, ki praznujejo okrogle obletnice. Po osemdesetem letu pa vse člane vsako leto ob prazniku obiščejo njihovi poverjeniki s skromnim darilcem. Vsi naši člani bodo kmalu po novem letu dobili koledarčke s programom dela prihajajočega leta. Lahko vam zaupam, da je idej in želja več, kot jih lahko realiziramo, tako da je naš koledarček za prihodnje leto

že skoraj zapolnjen.

Na koncu naj vam, dragi člani MDI, vam, dragi prijatelji invalidov, in vsem vam, ki ste prebrali naš članek, zaželim mirne in doživete praznike. V letu, ki je pred nami, pa naj vam zdravje služi, naj iz vašega obraza ne

izgine nasmeh, bodite sebi in bližnjemu najboljši prijatelj in tolažnik. Kaj pa je lahko še lepše kot poiskati v sočloveku srečo, dobroto in veselje in vse to deliti naprej.

Za MDI

Barbara Brus

Rock koncert

V sklopu občinskega praznika in Mihaelovega sejma se je sedemindvajsetega septembra v Novi vasi odvil tudi rock koncert. Lahko smo bili priča pravi rock veselici. Zabavale so nas tri zasedbe, in sicer skupina Norton, Agro-rock in Stone orange. Dogodek je privabil in zabaval lepo množico obiskovalcev. Navdušeno smo se zibali v ritmih avtohtonega kran-

jskega rokenrola, hard rocka in številnih rock uspešnicah vseh časov.

Skupina Agro Rock je nastala pred pol leta po ideji Braneta Klančarja. Druži jih dobra glasba in dobra kemija med člani. Njihov vtis: »Na Rock koncertu smo se imeli krasno. Saj je bilo to tudi pričakovano. Bil je že čas, da se

nekaj takega priredi za bloško mladino. Sami občutki so krasni in za nas, skupino Agro Rock, nova izkušnja. To je bil naš drugi javni nastop. In kje je najlepše

nastopiti? Pred domačini! Se že veselimo ponovitve. Hvala«

Tekst in foto: Janez Modic

Zasedba Norton prihaja iz Postojne in ima 4 člane: Matic Marentič – kitara in glavni vokal, Igor Marentič – bass kitara, Tomaž Može – kitara, Anže Turk – bobni, Aleš Turk – klaviature.

Začetek skupine Stone orange sega v leto 2003. Sprva je zasedba štela štiri člane. Začeli so koncertirati po Sloveniji in snemati prve demo posnetke. Po kadrovskih zamenjavah sta ostala v skupini le še dva ustanovna člana Marko Erjavec in Tomo Jurca, pridružili so se jima še trije novi člani. Leta 2006 so začeli snemati svoj prvi album Nori mlin. Glasbo, ki jo igrajo, bi lahko označili za trši rock s pridihom osemdesetih. Temelji predvsem na različnih kitarskih tehnikah, harmoničnosti ter večglasnih vokalih, torej na prvinah, ki jih v današnjem rocku žal skorajda ni več.

»LISEC« letos martinoval na Goriškem

Ko se v jesenskih dneh pričnejo vrstiti poročila o trgatvi v vinorodnih krajih, obilni ali slabši letini, sladkornih stopnjah grozdja itd., se člani in prijatelji BŠD Lisec Velike Bloke pričnemo pripravljati na martinovanje. Vedno ga združimo z rekreacijsko-kulturnim programom in tudi letos ni bilo nič drugače.

Za cilj smo si izbrali Miren pri Gorici. Letošnje vremenske

li so ga v stari mrliški vežici na pokopališču, ki je bilo leta 1947 ob razmejitvi po drugi svetovni vojni, nerazumljivo razdeljeno med Italijo in Jugoslavijo. Razmejitvena komisija je razdelila celo posamezne grobove. Ob in čez pokopališče so potekale tudi mnoge poti beguncev na takrat obljubljeni zahod. Veliko jih je bilo ob tem ujetih ali celo ustreljenih. Tudi njim in begunstvu je posvečen ta muzej. Z Osimski-

posvečen prvi svetovni vojni, saj prav letos mineva 100 let od njenega začetka. Z modernimi komunikacijskimi sredstvi, fotografijami in video predstavitevjo je predstavljen potek južnega dela krvave soške fronte in bitk med leti 1915–1917. Žal nam je slabo vreme preprečilo, da bi uživali v razgledih na Dolomite in Julijce, Vipavsko dolino, Furlanijo in morje pa smo le videli.

Sledil je osrednji dogodek dneva – martinovanje na turistični kmetiji Faganeli, ki jo vodita Margerita in Diego. Margerita je vnukinja Lipetove Lojzke iz Velikih Blok, ki se je kot ena od dvanajstih Lipetovih otrok poročila na Goriško. Zdenka in Janko, Margeritina starša, ki vsakodnevno pomagata pri delu na kmetiji, sta nas popeljala v domačo pekarijo z veliko krušno pečjo, mesarijo, sušilnice mesnin in seveda vinsko klet,

Spomenik braniteljem slovenske zemlje na Velikem Cerju

Bločani pred spominsko stavbo

razmere niso obetale čudovitega dne, a kljub temu nas je na sobotno popoldne 15. 11. kar 40 sedlo na »Ogrincov« avtobus in veselo smo odrinili. Hitro smo se pripeljali v Miren, ki leži tik ob slovensko-italijanski meji. Sprejel nas je novoizvoljeni župan občine Miren – Kostanjevica g. Mavricij Humar. Osebo nam je predstavil občino in nas popeljal v majhen, a zanimiv spominski muzej na mirenskem pokopališču, ki se imenuje »Spomni se name«. Uredi-

mi sporazumi, sklenjenimi 1975. leta, je celo pokopališče pripadlo Jugoslaviji.

Naslednja postojanka je bil hrib Veliko Cerje, 343 m visoka vzpetina na skrajnem zahodu kraških Črnih hribov. Na vrhu Velikega Cerja se nahaja monumentalna kamnita stavba »Spomenik braniteljem slovenske zemlje«. Spomenik in muzej v njem je še v urejanju. Pod vodstvom lokalne vodičke smo si ogledali del, ki je

Vrnili smo se v Miren in si po kratkem okrepčilu ogledali še čevlarski muzej. Miren je znan po čevlarskih mojstrih in tovarni obutve Ciciban. Sprejel nas je g. Pavel Petejan, lastnik tovarne in pobudnik ustanovitve muzeja, s sodelavci. Še danes družina Petejan vodi čevlarsko podjetje Afrit d.o.o. V muzeju smo si ogledali majhno staro usnjarno, čevlarsko delavnico in video predstavitev ročne izdelave čevljev, ki so jo posneli stari mirenski čevljarji.

kjer je zazvenela domača pesem. Po okusni večerji smo se posvetili pokušini črnega, belega in roseja. Ko je še Lipetov Viktor raztegnil meh, je v veselem vzdušju večer kar prehitro mineval ...

Zahvalili smo se prijaznim gostiteljem z željo, da se čimprej spet vidimo na Blokah in tako ohranimo vezi s potomci Bločanke na Goriškem.

Tekst: Lojze Mazij
Foto: Majda Škrabec

Kri ni voda – sorodnika Viktor Jerič in naša gostiteljica Margerita Faganeli

Državno prvenstvo SIQHA in Spretnost je umetnost 2014

Na Ranču Bloke so letos naredili velik korak naprej. Spomladi so ob maneži za treniranje in jahanje postavili nov hlev z osmimi boksi, tako je sedaj skupaj devetnajst boksov za konje.

Zaradi povečanih kapacitet smo letos lahko speljali dvodnevno konjeniško prireditev, ki je bila razdeljena na dva dela. V soboto je bila na sporedu že vsem znana tekma Spretnost je umetnost, v nedeljo pa smo si lahko ogledali novost na ranču: tekmovanje za državno prvenstvo SIQHA. Po odzivu tako tekmovalcev kot gledalcev bo po vsej verjetnosti tudi to tekmovanje na Blokah postalo tradicionalno. Prireditelj je tako kot vsako leto povezoval Gašper Pavšič, ki je povedal, da je navdušen nad tovrstno prireditvijo in da bi moralo biti v Sloveniji več takšnih tekmovanj.

V soboto zjutraj so prišli prvi tekmovalci. Pred tekmovanjem so želeli s svojimi konji spoznati poligon in si ogledati ovire. Postavili smo dvanajst zanimivih ovir, ki so jih morali jahači premagati čim bolj mirno in s čim manj vidnimi dejstvi na konja. Vsakega tekmovalca posebej sta pozorno spremljala sodnika Gal Grahelj in Boris Sušec. Točkovanje ovir smo malce spremenili in je izgledalo takole: ob vstopu v oviro (5 točk), prečkanje ovire (5 točk) in izstop iz ovire (5 točk). Ocenjevala pa se je tudi urejenost konja in jahača (10 točk). Največje možno število točk je bilo 190. Jahačem, mlajšim od trinajst let, smo prilagodili pravila tekmovanja, da so lahko lažje premagali poligon. Edina nepremagana ovira je ostala avtomobilska guma na lesenem mostičku, ki so se ji vsi konji spretno izognili. Med trinajstimi tekmovalci se je najbolje odrezala novopečena tekmovalka na tovrstnih tekmovanjih Jasna Žagar s svojim Gringom. Zbrala sta 185 točk. Drugo mesto je zasedla že izkušena tekmovalka Eva Lanišek z Lipetom, na tretje mesto pa se je zavihtela pogumna štirinajstletna Ada Osolnik z

Jure Ponikvar z RB Top Antaresom je pričakovano zasedel prvo mesto.

Lady Lipo. Med najmlajšimi je prvo mesto zasedla Monika Kočar z Lipetom, drugo mesto Dominika Urbica s Flicko, tretje mesto pa najmlajša tekmovalka - osemletna Marlene Ivančič s Tigmo Di san Jore.

V sklopu dvodnevne prireditve pa se je v nedeljo na Ranču Bloke odvilo še najpomembnejše tekmovanje za državno prvenstvo SIQHA, katerega končni rezultati so se šteli za točke državnega prvenstva.

Tekmovanje je potekalo pod budnim očesom priznane mednarodne sodnice Manuele Kirstener. V disciplini walk and trot je zmagala Laura Voljkar z Lady Lipo, v horsemanship youth je bila najboljša Ada Osolnik prav tako z Lady Lipo, v horsemanship amateur je zasedla prvo mesto Tajda Marenk s Century Tabaskom, v horsemanship open je slavil Jure Ponikvar z RB Top Antaresom. V kategoriji trail youth je bila prva Laura Rak z Red Dencing Queen, v amateur je bila najboljša Kim Janežič na Dry Midnight Badgerju. V reining novice in ranch pleasure je zmagal Matic Zobavnik, Maruša Flajs s Puro Chic Fritzem pa je bila zmagovalka v reining amateur. V najbolj zanimivi in najboljši kategoriji reining open pa je pričakovano zasedel prvo mesto Jure Ponikvar z RB Top Antaresom. Letos sta bila nepremagljiva. Gal Grahelj se je uvrstil na drugo mesto, na tretjo stopničko pa je stopil Branko Ložar z Antarmirojem.

Vesna Grilc
Foto: Ana Jakopin

Bloke v slovenski košarkarski ligi

Člani košarkarskega kluba Bloke v letošnji sezoni že šesto leto zapored nastopajo v državnem tekmovanju 4. slovenske košarkarske lige. Ligo letos sestavlja 20 klubov iz cele Slovenije, ki so v prvem delu tekmovanja razdeljeni v štiri skupine po pet moštev. Ekipa z Blok tekmuje v skupini Zahod 1 skupaj s tekmeči iz Idrije, Vrhnike, Kočevja in Metlike.

Priprave na tekmovalno obdobje so se s prvimi kondicijskimi treningi za bloške košarkarje začele že med poletnimi meseci. Ekipa, ki jo je letos okrepilo nekaj novih igralcev in izkušen trener, je svoje novoosvojeno znanje in uigranost najprej preizkušala na večjih pripravljalnih tekmah. Na prijateljskem turnirju, ki ga je organiziralo Združenje košarkarskih sodnikov Primorske, je ekipa z Blok med osmimi ekipami, med katerimi večina nastopa v višji ligi, zasedla solidno 6. mesto. Start v novo tekmovalno sezono so košarkarjem na žalost nekoliko pokvarile številne poškodbe. Ekipa je v

Tekma v dvorani Bloški smučar

precej okrnjeni zasedbi na prvih dveh sicer zelo zahtevnih gostovanjih v ligaškem delu zabeležila dva poraza, pričakovano pa se ji v obračunu z višjeligaško ekipo v pokalnem tekmovanju tudi ni uspelo uvrstiti v naslednji krog.

Košarkarji se nadejajo, da bodo

imeli v nadaljevanju sezone bistveno več sreče s poškodbami ter da jim bo v večjem številu tako na domačem parketu pred zvestimi navijači kot tudi na gostovanjih uspelo vknjižiti čim več zmag. Vsi sodelujoči v klubu si poleg omenjega tudi nadvse želijo, da bi se v prihodnosti čim več mla-

dih košarkarjev z Blok opogumilo in pridružilo ekipi ter na ta način poskrbelo za kar se da uspešno nadaljevanje bloške košarkarske tradicije.

Tekst in foto: Boris Marolt

Prvaki bloške lige že drugič postali domačini

Na Studencu smo v sklopu občinskega praznika uspešno zaključili že tretjo Bloško ligo v malem nogometu na travi.

Tudi letos je bilo tekmovanje razdeljeno na dva dela. Prvi del tekem smo igrali spomladi, drugi povratni del pa smo odigrali jeseni.

Letos je nekaj tekem odpadlo zaradi slabega vremena. Želimo si, da bi liga z leti še bolj pridobila na kakovosti in izenačenosti ekip, saj bi jo to naredilo še bolj zanimivo.

Podelitev nagrad je potekala v petek pred Mihaelovim sejmom, na igrišču na Studencu, kjer so se tudi igrale vse tekme.

Pokale in nagrade je podelil župan g. Jože Doles.

Najboljša ekipa je bila domača ekipa Studenca, ki je tako obdržala zmagovalni pokal. Drugouvrščena je bila ekipa Kava bar Tanje, tretja ekipa GP Dulič, četrta ekipa Studeno novohlad, peta ekipa Fragmat Metulje, šesta ekipa Miklavčič in sedma ekipa Extrem.

Letos je bil najboljši strellec Robi Lah (Kava bar Tanje), najboljši vratar pa Toni Lavrič.

Zahvaljujemo se vsem igralcem in gledalcem ter sodniku Nejcu Gorniku, ki je ob petkih zvečer redno prihajal na Studenec in delil pravico na igrišču.

Še posebej pa se zahvaljujemo sponzorjem: Občini Bloke, Prigo d.o.o., okrepčevalnici Lovec, baru Pri Dominu, Kava

bar Tanji in gostilni Slamar.

Športni pozdrav!

ŠD Studenec na Blokah

LISTA STRELCEV:

- Robi Lah (Kava bar Tanja): 20 (naj strellec)
- Blaž Rot (Studenec): 17
- Luka Anzeljc (Studenec): 17

LESTVICA:

- STUDENEC: 29 točk
- KAVA BAR TANJA: 24 točk
- GP DULIČ: 24 točk
- STUDENO NOVOHLAD: 17 točk
- FRAGMAT METULJE: 14 točk
- GOSTILNA MIKLAVČIČ: 8 točk
- EXTREM: 3 točke

Sto let sestre Herenije

Sestra Herenija ali po domače Štruklovceva Anica iz Velikih Blok se je rodila 5. 10. 1914 kot peti—najmlajši otrok v družini. Poleg nje sta bila pri hiši še dva brata in dve sestre. Rada se je zgledovala po njih in strogemu očetu naredila kar nekaj sivih las. Poleg mladostne razigranosti, o kateri še vedno rada govori z nasmehom in ponosom, poslušalec dobi občutek, kot da se je to zgodilo včeraj, ne pa pred mnogimi leti. Še vedno se rada spominja let, ki jih je preživela v rojstnem kraju z najboljšo prijateljico Malizjavo Micko-Marijo.

Ker so bile takrat mnoge družine številne in verne, otrokom ni bilo težko najti družbo in skovala so se tudi medsebojna prijateljstva. V taki družini je tudi veselo odraščala Anica, bodoča s. Herenija. Skupaj s prijateljico Marijo, bodočo s. Heribaldo, se je vključila v Marijino družbo. Skupaj sta ugotovili, da ju Bog kliče v redovni poklic in iskali nasvet pri domačem župniku, ki jima je po oklevanju svetoval, naj gresta k sestram usmiljenkam.

Težje pa je bilo doma. Posebno oče se ni dal omehčati. Zato sta se s prijateljico Marijo odločili, da odideta v Ljubljano, ne da bi komurkoli povedali. Neko ženo sta vprašali, kje stanujejo usmiljenke in jih tako našli. Osta-

li sta pri njih in se kljub prigovarjanju domačih nista hoteli vrniti domov. 31. 1. 1937 sta vstopili v noviciat (temu rečejo semenišče). Kot kandidatinja = postulatinja je delala v Ljubljani v splošni bolnici. Po končanem noviciatu, ko je bila za njo že marsikatera preizkušnja, je s. Herenijo obiskal oče. Zelo se ga je prestrašila in ni hotela na srečanje z njim, ker je bila prepričana, da bo dobila kakšno zaušnico. Oče pa jo je ljubeče objel in se veselil, da je srečna v poklicu, ki si ga je izbrala. Prve zaobljube je s. Herenija naredila 2. 2. 1942.

Pozneje je njena poklicna pot vijugala na vse strani tedanje države. Iz noviciata je bila poslana v Beograd, kjer je bila devet let instrumentarka na kirurški kliniki Državne bolnice. Nato je 26 let opravljala službo isinstrumentarke na kirurgiji v Bitoli. Marsikdaj so mlajši zdravniki radi sprejeli nasvete izkušene sestre, zlasti če jim njihovi predpostavljeni v stroki niso bili naklonjeni. Seveda pa je tudi sestra morala prestat marsikatero preizkušnjo. Vedno je zaujala v Gospoda in Božjo mater Marijo.

Po upokojitvi leta 1973 se je vrnila v Slovenijo. Tu je naredila veliko dobrega kot hišna predstojnica v Celju, v Ljubljani na Potočnikovi, v Mariboru. Leta 1982 je spet odšla v Bitolo,

kjer je šest let skrbela za skupnost kot hišna predstojnica. Leta 1991 je prišla v Šentvid in po treh letih v Frankolovo za hišno predstojnico. Ob ukinitvi sestrške skupnosti je odšla v Maribor, kjer je obiskovala bolnike in skrbela za gospodinjstvo.

Leta 2003 je, nekoliko opešana, spet prišla v Ljubljano na Potočnikovo, kjer je še vedno rada veliko postorila v kuhinji pri pripravi obedov za sestre.

1. 12. 2011 je odšla v Mengeš, kjer je 5. 10. 2014 doživela stoti rojstni dan. Ker je še vedno čila, pravih misli, ji tudi v Mengšu ne zmanjka dela.

Še vedno pa rada pride domov na Bloke. Vedno obišče bloško cerkev Marije Vnebovzete. Pove, da ne mine niti en večer, da se ne bi spomnila Marije v bloški cerkvi. Vedno gre tudi na pokopališče, kjer obišče svoje starše, sorodnike. V šali rada pove, da so nanjo »tam gori« pozabili. Najboljši je bloški krompir, zelje, pečenica in pa rozinova potica. Ampak vse to mora biti pripravljeno na Blok-ah, druge se ne kuha »po bloško«.

Vedno komaj čaka Bloški korak, da prebere novice od doma. Tudi ob obisku pri njej ob njenem stotem rojstnem dnevu je bila vesela, da smo prišli. Povedala nam je veliko prigod iz svojega pestrega življenja. Naj zapišemo samo eno.

Ko je imela nekaj čez dvajset let in je bila že pri sestrah, je hudo zbolela. Zdravniki so rekli, da bo čudež, če bo preživela. Povedali so ji, da se mora zaradi bolezni z želodcem za vedno posloviti od svinjskega mesa. Sestra je en dan to premišljala in na koncu sklenila svoje razmišljanje z besedami: »Draga smrt, ti kar pridi pome, ampak ti moram povedati, da se jaz svinjskemu mesu ne bom odpovedala«.

Ko smo jo prosili za recept za dolgo življenje, je hitro rekla: »Po pameti vsega.« Sestra Herenija se tega še vedno drži, prav tako pa vedno pravi: »Bodite pošteni do sebe in do drugih. Vedno povejte, kar si mislite. Jaz to počnem že sto let.«

Na koncu nam je zaželela, naj bodo naša dejanja dobra in preudarna. Ona pa se bo vseh spomnila v kapeli.

Draga sestra Herenija, hvala za vaš čas, vaše besede, napotke in molitve. Ob letu se pa spet srečamo.

tekst in foto Barbara Brus

Sestri Hereniji je ob njenem častitljivem stotem rojstnem dnevu izrekel iskrene čestitke tudi župan občine Bloke gospod Jože Doles. Ob tem dogodku je v Domu sv. Katarine v Mengšu nastala tudi pričujoča fotografija, na kateri stojijo od leve župan Jože Doles, direktorica Doma sv. Katarine Marija Šterbenc, predstavnica območnega združenja Rdečega križa Marica Zgon, urednik Bloškega koraka Stane Jakopin, v sredini pa sedi čila stoletnica s. Herenija.

Jesen, ki diši po ajdi

90. obletnica Stanke Lah

3. novembra letos je častitljivi jubilej, 90-letnico, praznovala Stanka Lah, nam v Novi vasi bolj poznana pod hišnim imenom Betico-va Stanka. 90 let je res zavidanja vredna starost in pri gospe Stanki tudi zavidanja lepa – zlahka bi ji pripisali deset let manj; je namreč polna življenjske energije in pozitivnih misli, ki brez težav prehajajo od njenega otroštva, mladosti prek zrelih let do sedanjosti. Obiskali smo jo v Domu počitka v Mengšu, kjer so ji posebno praznovanje pripravili v krogu njenih domačih, prijateljev, s katerimi se vsakodnevno družijo, in osebja. Praznovanju je zelo osebno noto dodala Stankina hčerka Jerneja, ki je krogu povablencev predstavila mamino življenjsko pot.

Stanki je v domu lepo.

Ta se je pričela na Vagovki, na bližnji Gori, kjer se je rodila kot prvi otrok očetu Antonu in materi Frančiški Čampa. V nekajletnih presledkih so se zvrstili še trije bratje: Tone, Milan in Ludvik. Predvojni čas je seveda bolj kot z brezskrbnim otroštvom zaznamovan z delom in revščino, saj kmetija, na kateri je odrasčala, ni bila velika. Stanka je kot najstarejša hčerka v družini prevzela nase skrb za mlajše brate in pomoč pri gospodinjskih opravilih. Oče Anton se za nekaj let odpravi na delo v Kanado, kamor sledi svojim bratom, le leto po vrnitvi domov pa umre za pljučnico. Skrb za družino tako v celoti pade na mater.

Stanka je obiskovala podružnično šolo na Gori, osemletko pa dokončala v Sodražici. Bila je pridna, marljiva in redoljubna učenka. Hodila je k verouku in redno k maši v vaško cerkev Marijinega vnebovzetja. Šola in cerkev sta bili precej oddaljeni od doma, poti so vodile skozi gozd, zato jo je bilo velikokrat strah. Včasih je slišala, kako nedaleč stran tulijo volkovi.

Bolj na mamino željo kot svojo se je šla učiti za kuharico v Marijanišče v Ljubljano. Tam se je naučila veliko ročnih del, natančnost, spret-

nost in smisel za red pa je le še nadgradila. Končala je šolanje in dobila delo v Ljutomeru kot kuharica v delavski menzi. Komaj se je malo navadila drugega okolja in dela že je morala na hitro oditi domov. Sporočili so ji, da ji je umrla mama. Materina smrt je v njeno življenje vnesla neizmerno veliko skrb. Ostala je sama z mlajšimi brati. Postala je njihova druga mati, skrbnica, zaupnica, ko je imela šele 21 let. Bil je to tudi čas, ko se je pričela vojna. Čas strahu, trpljenja, žalosti in časa velike lakote. Po vojni so se vsi otroci došolali in zaposlili, Stanka pa je odprla svojo gostilno.

V tistem času je spoznala Mira Laha, postavnega mladeniča z Velikega Vrha na Blokah, in se leta 1957 z njim poročila. Prvorojenki Bredi se po nekaj letih pridružila še hčerka Mira in Jerneja, skoraj ena za drugo. Ker z gostilno ni bilo dovolj zaslužka, se z Mirom odločila, da jo prodasta in odideta živeti v Domžale. Miro se je s pomočjo Stankinega brata Milana zaposlil v tovarni Univerzale, kasneje se tam zaposli še ne petnajstletna hčerka Breda, Stanko pa so sprejeli za kuharico v gostišču pri »Pošti« v Domžalah. Oba sta v svojih službah ostala vse do upokojitve. Družina se je sčasoma povečevala in to za šest vnukov ter kasneje še za tri pravnuke.

Na Mirove rojstne Bloke sta se vrnila, ko sta bila že v pokoju. Po moževi smrti je Stanka v Novi vasi sama vztrajala še nekaj časa, dokler si ni zlomila roke v zapestju. Strah pred samoto in hudo bloško zimo ter spoznanje, da bo sama težko poskrbela zase, sta botrovala njeni odločitvi, da življenje nadaljuje v domu za starejše. Sama je napisala prošnjo in bila sprejeta v dom v Mengšu. Tako je blizu svojim hčerkama, njeni dnevi niso več osamljeni, zanjo je lepo poskrbljeno, pogosto dobi obiske domačih.

»Že enajst let živim v domu,« pove in o njem govori pohvalno, »tukaj se vedno kaj dogaja.« Stanka je v življenje v domu dobro vključena, saj se udeležuje najrazličnejših delavnic, ki jih ponujajo, hodi na telovadbo in redne tedenske pogovorne ure z oskrbovanci, poje v pevskem zboru. Pohvali tudi osebje, ki lepo skrbi zanjo. »Včasih kakšna ženska sitnari, pa ji pravim, kako je bilo pa doma,« hudomušno pristavi in še enkrat omeni prijaznost vseh, še posebej receptorjev, »ki se vedno radi pohecajo z nami.« Na vprašanje, kaj najbolj pogreša v domu, v trenutku odgovori, da brskanje po zemlji, ukvarjanje z njivo, ki jo je na Blokah, dokler je le mogla, skrbno obdelovala. Sedaj se na Bloke pogosto vračata hčerka Breda in njen mož. Skrbita za vrt, o njem in zelenju na Blokah pa redno poročata Stanki. Ko je še mogla, je

željo po zelenju tudi v Mengšu izpolnjevala s sprehodi v bližnjo okolico doma, potem pa so zraven že obstoječega doma zgradili še enega in sedaj je tudi zelenja manj, pravi.

Pogovor s Stanko in njenimi domačimi je potekal v njeni sobi, ki je prava umetnina, saj police in mizo krasijo številni Stankini kvačkani izdelki. Poleg prtičkov, ki vnašajo v prostor toplino in domačnost, sta v sobi tudi ura s sliko rojstne hiše na Vagovki in slika s hiše v Novi vasi s pogledom proti cerkvi, ki Stanko vedno znova lahko v mislih ponese ta v druge čase. Kadar pa je spominov dovolj, Stanka ve, da ji ni treba trpeti samote, saj je v neposredni bližini njene sobe prijetna, prav domačna dnevna soba, kjer se lahko oskrbovanke srečajo in poklepetajo.

Stanka redno prebira Bloški korak, od prve do zadnje strani, potem ga preda hčerkama. »Najprej pogledam osmrtnice, če sem koga poznala,« pravi. Na zadnje vprašanje, ki je pri tako častitljivi starosti skoraj neizogibno – Kakšen je recept za dolgo življenje? – pa s premislekom odgovori: »Malo jest pa dobro delat.«

John O'Donohue je zapisal, da nas »spoznanje, da je žetveni čas duše del ritma štirih letnih časov, ob prihodu starosti v naše življenje lahko navda z občutkom mirne radosti.« Prav to je bilo čutiti v pogovoru z nadvse iskričo in miselno živo slavljenko Stanko. In od obiska pri njej mi v glavi odzavanja misel, da je starost jesen z vonjem po ajdi.

(Del o Stankinem otroštvu in mladosti je povzet po besedilu, ki ga je ob maminem rojstnem dnevu napisala hčerka Jerneja).

Katja Lah Majkić

Marica Zgonc v pogovoru s Stanko

Ina in Anže

Anže Anzeljc s Studenca in Ina Modic iz Cerknice sta se spoznala pred dobrim desetletjem na pikniku. Kmalu sta ugotovila, da imata veliko skupnega, med drugim tudi, da oba obiskujeta isto srednjo šolo ter da ju povezuje ljubezen do živali. Od tistega dne sta se veliko družila in se že na enem izmed prvih zmenkov soglasno, malo za šalo malo za res, odločila, da bosta skupaj obiskala Ameriko. Če ne prej, sta sklenila, bosta tja odpotovala na medene tedne. Želja se jima je letos uresničila, saj sta 14 dni uživala v zvezni državi Teksas.

Anžetu je všeč, da je Ina vedno nasmejana in dobre volje. Ina pa pri Anžetu ceni iskrenost, dobrosrčnost, delavnost ter to, da ohrani mirno kri, ko je to potrebno. Rad se zabava in jo spravlja v smeh.

Odločitev za poroko je padla lansko zimo, saj sta že dolgo čutila, da sta si namenjena in da je skrajni čas, da naredita korak naprej v svoji zvezi.

Kar trikrat so Ini in Anžetu vaščani postavili mlaje. Najprej vsakemu posebej v njunih krajih, nato še skupne v Dolenji vasi, kjer trenutno živita.

Vzela sta se letošnjega maja. Na poročni dan je nevesta prihajala kar na konju, ženin pa si jo je moral zaslužiti na šrangi, kjer se je preizkušal v sekanju drv in pospravljanju sena. Prstane sta si izmenjala na gradu Snežnik in v

cerkniški župnijski cerkvi Marijinega rojstva. Najlepše trenutke sta doživela ravno med poročno mašo, kjer je bilo vzdušje veselo in sproščeno.

Če se jima bo ponudila možnost, bi v prihodnosti rada živela na Blokah, saj sta oba povezana s kmečkim življenjem in živalmi. Zdi se

jima, da čas na Blokah teče počasneje.

Mladoporočenca sta mnenja, da je poroka pomemben in lep življenjski dogodek, je nekaj, kar nadgradi skupni odnos. Kmalu pa se jima bo pridružil tudi nov družinski član.

Alenka P. Gornik in Dunja V. Ponikvar

Zelena delovna mesta

Udeleženci ekskurzije v Šentrupert

V soboto 18. 10. 2014 je Vitra Cerknica organizirala obisk občine Šentrupert — ene izmed vodilnih občin v Sloveniji na področju trajnostnega razvoja. Obisk je bil del projekta Zelena delovna mesta za Bloke, ki ga sofinancira Občina Bloke. Ekskurzija je bila namenjena kmetom, predstavnikom društev, turističnih in eko kmetij ter lastnikom gozdov, žag in lesne obrti. Ogledali smo si primere dobre prakse na dveh področjih: energetski neodvisnosti občine ter učinkovitem trženju kulturne dediščine.

Najprej smo obiskali Deželo kozolcev — inovativni projekt, ki vključuje občino, lokalna društva, podjetja, izobraževalne ustanove ter številne posameznike. Po ogledu muzeja smo prisluhnili predavanju župana Ruperta Goleta o ukrepih za učinkovito rabo energije v občinskih objektih ter načinih vključevanja podjetij in prebivalcev. Poudarek je bil na trajnostnem razvoju in koriščenju lokalnih virov. Sledil je voden ogled lesenega vrtca Čebelica, ki združuje vse prednosti nizkoenergijskega

Anita in Tomaž

Anita Zakrajšek iz Velikih Blok in Tomaž Kraševac iz Topola sta 30. avgusta letos pred Bogom ter svati potrdila svojo ljubezen in drug drugemu obljubila, da bosta po poteh življenje hodila z roko v roki.

Anita in Tomaž se poznata že od malih nog. Spoznala sta se na Debelem rtiču v okviru šole v naravi. Ko sta se pozneje srečevala, sta si vedno izmenjala nekaj besed. Pred nekaj leti je Tomaž pri Aniti doma prenavljal kopalnico. Takrat se je med njima začelo iskriti. Imela sta več priložnosti za pogovor in hitro sta spoznala, da imata podobne vrednote, cilje in pogled na svet. Tomažu je bila Anita zelo všeč, zato jo je za 1. maja 2007 povabil na zmenek.

O poroki sta razmišljala dalj časa, resneje pa sta se o tej temi in načrtovanju družine pričela pogovarjati pred dvema letoma. Sedmo leto, ki ga mnogi označujejo za "kritično", saj pravijo, da če se po sedmih letih ne poročiš, se razideš, se je pri njima izkazalo pravšnje za ta korak. Pri tej odločitvi so ju spodbujali in podpirali domači ter župnik Anton Marinko.

Anita in Tomaž sta si tako po letu dni družinskega življenja na sončno avgustovsko soboto najprej na gradu Snežnik, kasneje pa še v cerkvi sv. Volbenka v Zelšah izpovedala medsebojno ljubezen in spoštovanje. Mladoporočenca sta se po izmenjavi prstanov zahvalila vsem živim in umrlim, ki so pustili trajen pečat v njunem življenju ter ju us-

merjali na pravo pot. To ni nikogar pustilo ravnodušnega. Sama pa sta bila najbolj ganjena ob petju pevskega zbora in poslušanju instrumentalne spremljave, kar je v zelški cerkvi, ki slovi po zelo dobri akustiki, res nekaj izjemnega. Sledila je pogostitev na gozdni jasi. Dan je bil popoln, tudi zaradi lepega vremena. Pravita, da so menda ravno sončnice, ki so bile povezovalna nit poroke, priklicale sončno soboto, ki je bila ena redkih v letošnjem deževnem poletju.

Poroko si bosta zapomnila tudi po obsežnih pripravah, sodelovanju vseh svatov, za kar sta jim izredno hvaležna, in otvoritvenem plesu, kjer ju njune noge niso in niso ubogale. Smeje pravita, da so korakale kvečjemu podobno kakšnemu "bloškemu valčku" in to kljub temu, da sta vsak večer pridno vadila foxtrot, angleški valček itd.

Skupni dom si zakonca Kraševac ustvarjata v Topolu. Vesela sta, da bosta živela na vasi, saj oba uživata v delu na vrtu ter pri raznih drugih opravilih okrog hiše. Verjameta, da je odraščanje otrok na kmetiji tudi dobra popotnica za življenje in prinaša lepo otroštvo. Aniti ogromno pomeni, da si Tomaž kljub obilici dela pri gradnji hiše vedno vzame čas za družino. Poleg tega, da je spreten pri hišnih delih, ima še veliko drugih dobrih lastnosti. Je preprost, ima smisel za humor, občutek za stvarnost in je dobrega srca. Tomaž pa pri svoji Aniti ceni dobrosrčnost, pozornost,

dobro voljo in delavnost.

Tistim, ki se odločajo za zakonsko zvezo, svetujeta, naj jih ne bo strah. Pri pripravah na poroko in realizaciji idej naj vključijo tudi druge ter jim zaupajo. Pravita, da je poroka pika na i v zvezi, kjer si dva odpuščata, se spoštujeta in dopolnjujeta.

Iskrene čestitke in obilo ljubezni!

Alenka P. Gornik in Dunja V. Ponikvar

vrta. Zgrajen je iz ekološko neoporečnih materialov na osnovi moderne arhitekture ter inovativnih tehnoloških rešitev.

V drugem delu ekskurzije smo si ogledali kotlarno na lesne sekance za ogrevanje celotnega kompleksa zaporov na Dobu. Projekt kogeneracije – soproizvodnje toplotne in električne energije z uporabo lesnih sekancev je energetski projekt na obnovljive vire energije in pomeni nadaljevanje uresničevanja strategije Občine Šentrupert o energetski samooskrbi lokalne skupnosti. Cilj tega projekta je tudi spodbuditi gospodarjenje z gozdovi v lokalnem okolju. V fazi razvoja je tudi projekt Lesno predelovalnega centra Šentrupert, kjer bo na približno 5 ha nastala proizvodnja predelave lesa.

Na ekskurziji smo udeleženci prišli do spoznanja, da je s sodelovanjem občine in občanov ter lokalnih podjetij mogoče doseči marsikateri cilj. Potrebno je izkoristiti lokalne vire in le-te uporabiti v korist lastni občini. Vsekakor je kaj takšnega možno tudi na Blokah.

Matej Drobnič

Adelaide, 25. nov. 2014. Spoštovani sodelavci glasila »Bloški Korak«, dragi bloški rojaki:

Vsem skupaj želim lepe božične in novoletne praznike, srečno in uspešno leto 2015. Naj bodo vaše dobro delo, dežela in ljudje deležni v veliki meri božjega blagoslova!

Zelo sem Vam hvaležna za tako lepo darilo, kot je ta »Bloški korak«. V njem je napisanih toliko lepih, naprednih sporočil iz domačega kraja.

Minilo je že več kot 60 let, odkar sem odšla z Blok, nekaj manj, od kar sem odšla iz Slovenije. Spomini in ljubezen ne bodo nikdar odšli z Blok!

Sprejmite prav lepe pozdrave, mnogo dobrih želja in iskreno zahvalo od nas iz mesta Adelaide v južni Avstraliji.

Prilagam Vam koledar za leto 2015 s slikami iz našega kraja.

**Srečno, Mili Vukšinič
(rojstni dom Kramplje)**

Pripis uredništva:

Naši zvesti bralki in rojakinji gospe Mili Vukšinič, ki živi v južni Avstraliji, se zahvaljujemo za poslan koledar, lepe voščilnice in pozdrave. Želimo ji lepe praznike, v novem letu pa zdravja, mir in vse dobro.

Prvo premikanje ure ali ukinjanje mandata zakonito izvoljenega poslanca.

Malo starejši se gotovo še spominjate, kakšne zagate so nastale, ko je tudi Jugoslavija leta 1982 prvič prešla na poletni čas. Koliko denarja in časa je šlo v nič, sedaj pa je vse tako preprosto – samo eno uro prej se je treba dvigniti, pa je red. Agencija za letni čas pa Urad za zimski čas in Inšpektorat za vzhajanje Sonca in Lune. Ne vem, če so bile zagrožene kakšne kazni, če Sonce ne bi vzšlo. Prav taka dilema je sedaj za mandat enega od poslancev. Sestankujejo pri prvem kraju in pri ščipu, pa vse z našim denarjem.

Večerne ure so, za kar so, nikakor pa ne za trezno in pametno odločanje. Predlagam, da poslanci sedijo v temi in pri mrzlih radiatorjih ali brez klime – na svoj račun, ne na naš. Arhitekt Gaudi je pustil v katedrali sv. družine v Barceloni prost pogled na nebo – tako bi bilo treba tudi v parlamentu ... Za kosilo pa naj dobijo le kruh in vodo in kmalu se bo nehalo norčevanje iz ljudi, ki si pošteno služijo kruh.

Marica Marolt, Velike Bloke

Diakonsko posvečenje Blaža Dobravca

Ljubljanska stolnica, 26. 10. 2014

Nedelja, 26. oktobra 2014, je bila za župnijo Bloke težko pričakovan dan, saj je bil v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani v diakona posvečen Blaž Dobravec iz Velikih Blok.

Z Blažem se že kar nekaj let pozna, zato je bil to tudi zame poseben dan, še posebej ker sem bil med povabljenimi. Mogočno zvonjenje stolnih zvonov, igranje orgel ter prepevanje zborov in vernega ljudstva je dalo prazniku še posebno težo.

Bogoslovec Blaž je skupaj s svojimi sošolci prišel v stolno cerkev v slovesnem sprevodu duhovnikov, kanonikov, apostolskega administratorja škofa Andreja Glavana ter asistenco bogoslovcev in diakonov, med katerimi je bil tudi Aljaž Kraševac iz župnije Sveta Trojica na Blokah.

Blaž in ostali kandidati, med njimi tudi br. Mitja Ponikvar iz župnije Cerknica, so se najprej predstavili g. škofu in izrekli svoj »Tukaj sem.« Po zagotovilu ravnatelja bogoslovnega semenišča, da so izbrani vredni, da se jih posveti za diakonsko službo, so tako stopili na novo življenjsko pot, ki jih postavlja

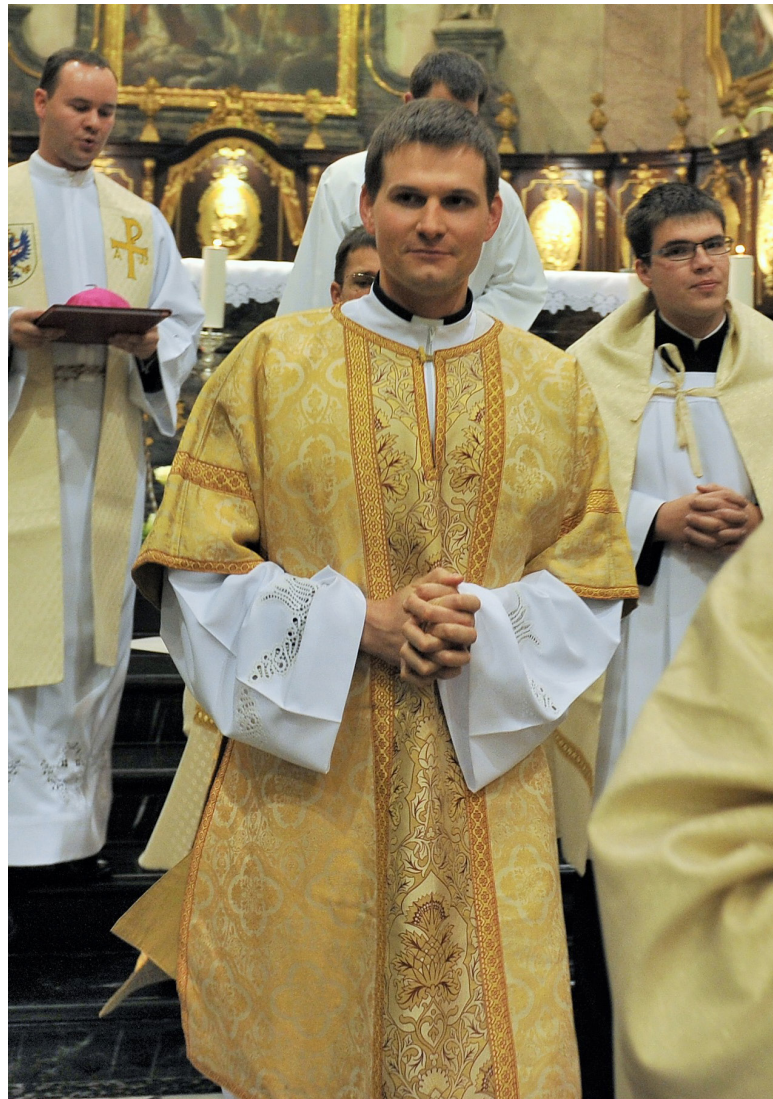
na mesto služabnikov Kristusa in Cerkve. Med petjem litanij vseh svetnikov so izbrani legli na tla kot znamenje popolne predanosti Kristusu. Novoposvečeni so tako stopili v kleriški stan in se s polaganjem rok na evangelijsko knjigo, obljubo čistosti in pokorščine škofu ter njegovim naslednikom zavezali življenju v pokorščini in služenju Cerkvi.

Zakrament svetega reda jih je kot neizbrisno znamenje zaznamoval za vse življenje in jih oborožil s potrebnimi milostmi za zvesto opravljanje zaupane jim službe.

Slovesnost diakonskega posvečenja so z mogočnim petjem obogatili združeni pevski zbori župnij Radovljica, Cerknica in Sora.

Po končani slovesnosti v cerkvi smo pozdravili nove diakone na nadškofijskem dvorišču in na prostoru okrog stolne cerkve. Čutiti je bilo veliko veselje in obenem hvaležnost Bogu in izbranim za njihovo odločitev. Blažu in Mitju smo zaželeli sreče, blagoslova in veselja na začetni poti, obljubili pa smo jim še naprej molitveno podporo.

Matej Mestek

Diakon Blaž pred oltarjem v stolnici

»Glej, stojim pred vrati in trkam ...« so besede iz knjige Razodetja. Bog spoštuje vsakega človeka. Čaka, da odpre vrata. Samo tisti, ki sliši, če hoče, lahko odpre, sprejme povabilo in se odloči. Tudi g. Blaž Dobravec iz Velikih Blok, je, ko je zaslišal »Jezusovo trkanje«, odprl vrata svojega srca. Odkril, da je potreben nebesom za novo razsežnost zemeljskega in nebeškega življenja. To presune. Blaž je sledil klicu in 26. oktobra 2014 prejel diakonsko posvečenje v ljubljanski stolnici. To je prva stopnja duhovništva, je služba služenja, kjer diakoni oznanjajo Božjo besedo, prisostvujejo sklenitvi sv. zakona, delijo blagoslove ter vodijo krščanski pogreb. Diakon Blaž svoje poslanstvo že živi v župniji Kranj.

Blaž, Bog te živi! Ti nas blagoslavljal, mi pa pod okriljem sv. Mihaela zate molimo.

Tone Marinko, župnik

Posvetitvena slovesnost Blaža Dobravca v diakona se me je zelo dotaknila. Na Blaža kot učenca naše šole imam zelo lepe spomine. Bil je učenec, ki skoraj ni bil opažen, pa vendar povsod prisoten. Umiren, nikoli ni nagajal. Znal je poslušati in prisluhniti. Veliko je vedel, a le redko samoiniciativno povedal. Bil je zelo pravičen. Rad je imel šport, predvsem košarko. Obiskoval je tudi glasbeno šolo. V njegov uspeh v nadaljnjem šolanju nisem nikoli podvomila.

Blažu želim, da bi se mu na življenjski poti služenju Bogu izpolnile vse sanje in želje in da bi duhovno rasel pri službovanju Bogu in ljudem.

*Milena Mišič, ravnateljica OŠ
Toneta Šraja Aljoše*

Jub širi proizvodnjo z uspešnim nakupom obrata v Novi vasi

foto: Janez Milavec

V zadnjem tednu letošnjega oktobra smo v družbi JUB uspešno zaključili zgodbo odkupa proizvodnje Novolita v stečaju v Novi vasi. Obrat smo imeli v zadnjih dveh letih v najemu, z dnem 28.10. 2014 pa smo uspeli kupiti proizvodni obrat po izključni ceni 3,1 milijona evrov in obdržati delovna mesta skoraj 60 Novolitovih delavcev. »Večletna prizadevanja in naša vztrajnost so bili poplačani,« je po dražbi povedal predsednik uprave JUB-H, Sašo Kokalj. Nakup je za nas strateška naložba, saj nam obrat v Novi vasi zaradi veliko razpoložljivega prostora predstavlja dobro podlago za nadaljnjo širitev. Tam bomo namreč v kratkem začeli s proizvodnjo sistema zidakov, s katerimi bomo delali JUB-ove energijsko varčne hiše na ključ.

Družba JUB

Letošnja jesen pretežno mokra in delno topla

V vseh treh jesenskih mesecih je bilo precej deževnih dni. Še najmanj jih je bilo v mesecu oktobru, in sicer je deževalo le v devetih dneh. V septembru je bilo štirinajst deževnih dni, v novembru dvanajst.

V vseh treh jesenskih mesecih je padlo 730 l/m², kar je največ v zadnjih desetih letih. K tej obilni jesenski deževni beri sta največ prispevala september z 280 l/m² in november z več kot 300 l/m². V oktobru je bilo padavin nekoliko manj. V tem mesecu je bilo 120 l/m², kar je precej manj, kot znaša dolgoletno mesečno povprečje, t.j. 140 do 150 l/m². Smo pa v tem mesecu dobili prvi sneg. 22. oktobra je po deževju padlo 5 cm snega, ki pa zaradi toplih tal ni vzdržal niti dopoldne.

Rekord v mesečni količini na Blokah še vedno nosi oktober leta 1992 s 476 l/m², v letni količini pa leto 2010 s 1900 l/m².

Zelo velika dnevna količina padavin pa je bila izmerjena letos 7. novembra. V noči iz 6. na 7. novembra je padlo kar 143 l/m², kar je najvišja dnevna količina, odkar v Novi vasi stoji meteorološka opazovalnica, t.j. od junija 1956.

Zaradi take količine dežja padlega komaj v nekaj urah so v vasi potoki in izviri povsod prestopili bregove. Čez noč sta narasli Iška, ki je že isti dan poplavlila okolico Iga, še bolj pa je narasla Cerknjščica, ki se je razlivala ob vsej strugi pod Sveto Trojico in nato vse do Cerknice in Dolenje vasi. Zelo hitro se je razlila tudi Bloščica in skupaj z Rupom ter Farovščico preplavila vse Bloško polje, tudi proti Metuljam. Za nekaj ur je bila preplavljena celo cesta Bloška polica – Nova vas pri novovaški kapelici. Od leta 1973, ko je bila ta cesta v tem predelu z nasipom precej dvignjena in asfaltirana, se to še ni zgodilo.

Kljub tem nevšečnostim pa smo

imeli kar nekaj toplih jesenskih dni. V mesecu septembru smo imeli nekaj dni s temperaturo nad 20 °C. Tudi od 10. do 20. oktobra so bile temperature okrog 20 °C, v novembru pa do druge polovice meseca med 10 in 15 °C. To jesen se je živo srebro spustilo

pod ničlo šele 29. oktobra in nato še nekaj dni v začetku novembra.

Bliža se zima. Zmeraj se sprašujemo, kakšna bo. Si bom sposobil napoved pri Kaplanovem Dušanu iz njegove bloške Vremenske pratike za leto 2014. Med drugim pravi takole: »Če Martin oblake preganja, nestanovitno zimo napravlja.« Letos je bilo na dan sv. Martina oblačno in nekaj dežja, sonce je sijalo komaj eno uro.

France Škrabec

**BREZ POLOGA.
BREZ OBREŠTI.
BREZ STROŠKOV.**

www.avtotrade.kia.si

PODALIŠANO DO 30. 11.

**+4x
ZIMSKE
PNEVMATIKE**
ZA 1 EUR

POSEBNA UGODNOST OB NAKUPU NOVEGA VOZILA KIA

MOŽNOST NAKUPA PO NEPREMAGLIVIH POGOJIH FINANCIRANJA!

0 EUR BREZ POLOGA + 0 % EOM BREZ OBREŠTI + 0 EUR DO 84 MESECEV BREZ STROŠKOV

7 LET BREZPLAČNEGA REDNEGA VZDRŽEVANJA
7 LET BREZOBREŠTNEGA FINANCIRANJA EOM=0%
7 LET TOVARNIŠKE GARANCIJE

KIA
The Power to Surprise

KIA – NAJVEČ AVTA ZA VAŠ DENAR!
AVTOTRADE, D.O.O., VRHNIKA
01-755-79-05 (prodaja), 01-755-79-00 (servis)

 www.facebook.com/KIASlovenija

Kombinirane porabe goriva: 3,7 – 6,0 l/100km, emisije CO₂: 97 – 135 g/km CO₂. Emisijska stopnja: EURO 5. NOx: 0,01 – 0,15 g/km.

Akc. ponudba EOM = 0% za nakup novega vozila KIA po ponudbi KMAG d.d. po rednem MP ceniku ob sklenitvi pogodbe o financ. leasingu preko VBS Leasinga d.o.o. in Summit Leasinga d.o.o. ali kreditne pogodbe preko Sberbank d.d. Financ. zajema obdobje financ. do 84 mes., fiksna OM in EOM 0%, stroški financ. in odobritve 0 EUR. Financ. se lahko zavrne, če stranka nima ustrezne bonitete. Ob nakupu novega vozila KIA podarimo zimske pnevmatike za doplačilo 1 EUR (ne vklj. plačil in montaže). Ponudba »7 let brezplačnega rednega vzdrževanja« vključuje redne servise po predpisanem planu proizvajalca in velja do dopolnitve 7 let ali prevoženih 150.000 km (do izpolnitve enega izmed dveh pogojev). Podrobnosti na voljo pri poobl. zastopniku vozil Kia. Pogoji garanc. na voljo v garanc. knjižici vozila, oz. pri poobl. zastopniku vozil Kia. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka, zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter NOx. Vse ostale info. o porabi goriva in emisijah CO₂ na voljo v priročniku o varčni porabi goriva, emisijah CO₂ in emisijah onesnaževal zunanega zraka in na www.kia.si/emission. Slike so simbolične. KMAG d.d., Leskovaška 2, Ljubljana.

RAČUNOVODSTVO

Mirko Zbačnik s.p.

 031 498 583

 mirko.zbacnik@gmail.com

RAČUNOVODSTVO ZA:

- **KMETIJE**
- **SAMOSTOJNE PODJETNIKE**
- **PODJETJA**
- **DRUŠTVA**

**Želimo vam vesel in srečen božič
ter veliko radosti in brezskrbnosti v novem letu 2015!**

- izkopi
- kiperski prevozi
- izgradnja vodovodnega omrežja
- izgradnja kanalizacijskega omrežja
- izgradnja gozdnih vlak
- mešanje betona
- rušenje objektov
- predelava gradbenih odpadkov

DeMiRa d.o.o.

Ravne na Blokah 7a, 1385 Nova vas, Tel./fax: 01 709 81 16

V družini sem doma ...

Domovina, /družina, ti si kakor zdravje ...

Geslo letošnjega tedna Karitas je bilo: »V družini sem doma«. Stiske družin niso samo materialne: brezposelnost, premajhni dohodki in slabi materialni pogoji. Družine tarejo tudi druge stiske, povezane z duševnim in telesnim zdravjem, poklicno preobremenjenostjo staršev, iskanje zaposlitev mladih, preobremenjenost otrok, zasvojenosti in nasilje. Nobena družina ni popolna. Poleg osebnih stisk, ki so neizogibne, so pod hudim pritiskom globalizacije, individualizacije, potrošništva in v zadnjih letih še negotovosti zaradi gospodarske in vrednostne krize.

A Karitas vidi družino kot ljubečo, spoštljivo, vzgojno in ustvarjalno temeljno skupnost, v kateri se razvijajo in živijo osnovne oblike spoštovanja, varnosti in solidarnosti, ki se še posebej kažejo v skrbi za otroke, invalide, bolne in starejše. »Doživetje doma je takrat, ko veš, da nekam spadaš, nekemu pripadaš, da si tam to, kar si, resničen, in da se, tudi če te življenje odnese na čudne poti in strani, vedno lahko vrneš« (Alojz Štefan). Celo 'izgubljeni sin' iz evangelija si je upal priti domov, v lastno družino, čeprav je tvegati posmeh, zmerjanje, kritiko in odklanjanje starejšega brata

in morda očeta. Kako naj bo ali postane družina to, kar bi morala biti?

Doma sem

- v družini, kjer skupaj rešujemo težave: vsi jih imamo, a ko težave poimenujemo in jih želimo rešiti vsi, se jih veliko lažje znebimo.
- v družini, kjer si delimo veselje: skoraj vsak ima nekaj smisla za humor, za šale, nekateri precej več kot drugi. Če skušamo gledati tudi na pozitivno plat dogodkov, bo to velikokrat pripomoglo k ohranjanju dobre atmosfere, veselja do dela, spodbude ...

- v družini, kjer tudi molimo: »Z Bogom začni vsako delo, bo dober tek imelo« ne govori zaman slovenski pregovor, izkušnja in tradicija krščanskega življenja.
- v družini, kjer si dostikrat po nepotrebnem otežujemo življenje: pridemo domov utrujeni in slabe volje, ne razumemo šale in včasih zelo osebno, jezo reagiramo ali pa s svojim nastopom in besedami celo izzivamo in žalimo druge.
- v družini, kjer doma ne sodelujemo; živimo drug mimo drugega. Ni želje, da bi delali skupaj, vendar je treba tvegati, se

pogovarjati in se začeti truditi za edinost in složnost.

- v družini, kjer se spodbujamo: ... kako težko je biti pozitiven in spodbuden do svojih najbližjih; prepogosto najprej od najbližjih slišimo: »Saj sem vedel, da boš spet zamočil! Ma ... si pa res nesposoben! Daj no ... premakni se!«

Na nekem predavanju za pare sta voditelja zaključila s tole mislijo: »Če te ta večer vidim zadnjič, vedi, da sem ti najbolj hvaležen/žna za ...«

Katero prijazno besedo bi dodal/dodala za svoje najbližje ti?

Posebno še v času in praznikih, ki so pred nami.

Župnik Tone

Miklavževanje

Miklavž pri Fari

Na Miklavžev večer se je v farni cerkvi zbralo veliko otrok in njihovih staršev. Po sveti maši smo najprej poslušali dve pesmi o svetem Miklavžu v izvedbi otroškega zbora, ki ga vodi gospa Neža. Sledila je dramska predstavitev legende o svetem Miklavžu, v kateri smo nastopali nekoliko starejši otroci pod vodstvom mentorice gospe Urške. Kmalu zatem pa nas je v spremstvu angelov obiskal sveti Miklavž. Povalil nas je, da bi bili tudi mi dobri do drugih, obdaril pa nas je tudi s skromnimi darovi.

Meta Drobnič

BLOŠKI KORAK	SOL, KI SE PRI-DOBIVA V SOLINAH	NESMI-SEL, NEUM-NOST	ČLANEK (KRAJŠE)	DALJŠI OSEBNI AVTO-MOBIL	SLIKA ALI KIP NAGICE
DOMAČA ŽIVAL, KI LOVI MIŠI					
NAŠ NOGO METNI VRATAR (JAN)					
RISTO SAVIN			KONEC POLOTOKA OBALNO MESTO V FENICIJI		
VSOTA, SEŠTEVEK					GLASBE- NIK GAR- FUNKEL
MOLZNA ŽIVAL,					
HRIBOVJE V MAVRE-TANIJI					
NAŠ IGRALEC					
		STAR SLOVAN MLADIČEK MOŠKEGA SPOLA			
				SPORT- NICA, KI NASTOPA V FINALU	LATINSKI IZRAZ ZA JANEŽ
			SOLMIZA- CIJSKI ZLOG PEVKA BARUCA		
	STROJ ZA MLETJE LOJZE DOLINAR				
KONIČAST KONEC ORODJA	KLICA, POGANJEK ANDREJ KAROLI				DEBE- LEJŠI ZREZEK
		NOR. ZGO- DOVINAR (JOHAN ERNST)	IVAN SIVEC ŽENA ANŽETA KOPITARJA		
	PUBLI- CIST MAHKOTA ZORAN ARNEŽ				

Bloški korak — glasilo občine Bloke

Glavni in odgovorni urednik: Stane Jakopin | Uredniški odbor: Milena Mišič, Jerneja Kovšca, Boris Marolt, Tone Urbas
 Lektoriranje: Jerneja Kovšca | Oblikovanje in prelom: Tadej Pavlič, Simon Korenjak, Gregor Ulčar | Tisk: Schwarz Ljubljana | Izdaja: Občina Bloke
 Naklada: 1250 izvodov | Glasilo je brezplačno za vsa gospodinjstva v občini; za naročnike v domovini je predlagan prostovoljni letni prispevek 8 €, za naročnike v tujini 16 €. | Prispevek za glasilo nakažete na račun Občine Bloke: 01350-0100002737 | Naslov uredništva: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas; bloski.korak@bloke.si

O vojni 1914–1918 dve bloški

PRVA OB ZAČETKU VOJNE

Malo pred začetkom prve svetovne vojne so v poletnih mesecih 1914 avstrijske oblasti vpoklicale v vojsko vse svoje vojne obveznike. Bločani so se morali javiti na Rakeku naborni komisiji. V tistem času je bil v avstrijski vojski uradni jezik nemščina in je postopek pred komisijo potekal v tem jeziku. Zato je imela ta komisija tudi slovenskega tolmača.

Vsak poklicani obveznik je moral povedati svoje osebne podatke, t. j. ime, priimek, rojstne podatke itd.

Med vpoklicanimi Bločani sta bila tudi Čičkov Janez iz Nove vasi in Lovranov Andrej z Radleka.

Ko je član te komisije vprašal Čičkovega Janeza po priimku in imenu, je Janez strumno izstrelil kot iz puške po nemško: Im deutsch Rot Jochen aus neu Dorf! Po slovensko pa: Rdeč Janez iz Nove vasi.

Ime in priimek je povedal tudi Lovranov Andrej. Kdaj je bil rojen, pa ni vedel povedati. Je le pripomnil: »Ja, jest se ne spominjam. Mati so večkrat rjekli, da je bil takrat vjelek snajg in de je finu mjelu.« Kaj so o tem Lovranovem rojstnem dnevu zapisali v vojaške bukve, ne vem. Vem pa, da je Lovran že v zimi leta 1914 zmrzoval v Galiciji v avstrijskem »Šicengrabnu.«

DRUGA PA OB KONCU VOJNE

Grbov Domin iz Nemške vasi je bil avstrijski vojak na fronti v Galiciji. To je dežela daleč na vzhodu Evrope, od koder je do konca prve svetovne vojne segalo avstrijsko-ogrsko cesarstvo. Danes del takratne Galicije pripada Poljski, del pa je na vzhodu Ukrajine. Tu so drugačne zime kot pri nas. So še bolj ostre kot bloške. Take zime pa so za vojaka na fronti v strelskem jarku še posebej nevzdržne. Po nekem napadu ruskih kozakov na avstrijske položaje je Domin prišel v rusko ujetništvo, od koder se je šele nekaj let po vojni vrnil domov.

Večkrat je pripovedoval o teh vojnih in ujetniških časih, o obilnem deževju, kjer ti je včasih še škorenj ostal v globokem blatu, in o izredno hudem mrazu, kadar se je začela zima.

Dostikrat je razpredal o tistih časih in običajno dodal: »V Galiciji je blu toku mraz, da nosa nej blu trejba n'č brisat. Če je kej prtjeklu z nusa, je prec zmrzlnu, pa pa si to svejčko kar odbu kuker svejčo od strejšnega kapa.«

Z dobrimi željami za prihajajoče novo leto vas pozdravlja

Obloški Tonček

Agrocenter NOVA VAS**Nova vas 6, Nova vas****tel.št.: 01/7098 075****Market NOVA VAS****Nova vas 5, Nova vas****tel.št.: 01/7071 632***Želimo Vam srečno Novo leto 2015!*

PRI NAS POSKRBIMO ZA VSE OD TENKE
VAŠIH NAJLJUBŠIH OBCUTKOV.
SREČNO 2015!

